

MIDNATTSROPET

DAGS IGEN FÖR SOMMAR KONFERENS I LATORP

Ulla Johansson
-en annorlunda
missionär! Sid 2-3

Alemnesh Gustafsson
om sitt liv i terrorns
Etiopien Sidan 12

Ulla Johansson, en annorlunda missionär:

– Gud arbetar med oss hela tiden och alltid får vi vara beroende av honom. Till och med när man ska dela ut arbetsuppgifter är det viktigt att vara ledd av Gud, så man förstår hur man ska handla med var och en. Det låter barnsligt, men så måste det fungera i en gemenskap med många olika slag av människor – alla med olika bakgrund och förutsättningar.

– Just nu är vi inne i en fascinerande tid av skördearbete. Vi får be till Gud om nåd att kunna visa på honom, vittna med livet och med gärningarna. Alla får vara med, för Gud behöver oss var och en.

Missionen har kommit till oss!

Intervju: Ulla Näsholm Foto: Johannes Quisth

"Träd i skördemäns led även du..." Det var omöjligt att komma ifrån sångstrofen, den ljöd inom mig som en uppfordran och en maning att ställa mig i ledet för skördearbetare.

– Inte förstod jag riktigt vad det skulle innebära, men jag anade att det handlade om att ta ett nytt steg för att på ett annat sätt tjäna Gud. Det var innan flyktingarna kom till oss på Bällsta Missionscenter, och det var som Gud förberedde mig på att det skulle bli något alldeles nytt att gå in i.

Ulla talar ivrigt och med blossande kinder, ögonen glänser och ett ögonblick glömmmer hon bort att vara återhållsam och försiktig när det gäller sina egna tankar och erfarenheter.

Just nu syns Ulla på skolgården på Bällsta Missionscenter. Sommaren står i sin skiraste blom, och många av hotellens gäster sitter ute under rödrandiga solparasoller för att njuta av

den ovanligt varma dagen. Men Ulla sitter inte, hon ilar fram och tillbaka för att hjälpa till, bistå, svara på frågor etc – alltid finns hon till hands för att ta i och försöka lösa både besvärliga problem och mindre besvärliga.

Med mer än 120 flyktingar på missionscentret blir det skiftande uppgifter med tonvikten lagd på personlig kontakt. Ett överraskande drag visade Ulla i kontakten med flyktingbarnen. Många av de människor som bor på Bällsta är skadade av kriget och de särskilt utsatta är givetvis barnen. Dem har Ulla tagit hand om på ett speciellt sätt. Barnen söker sig till henne, hon tar upp dem i famnen, pratar med dem, kramar och kelar. Hon förklarar:

– De här barnen behöver mycket kärlek. Många av dem är skadade av kriget och har levt i fruktan och rädsla. Föräldrarna har ofta inte kraft

eller resurser att ge dem, varken den trygghet eller kärlek de behöver.

– Barnen har ingen distans till människor och söker sig till dem som kan ge dem uppmärksamhet på något sätt. Då får vi verkligen bjuda på oss själva och komma människorna till mötes.

– Missionen har kommit till oss och vi kan inte nå de här människorna på något annat sätt än genom våra liv. Det är inte vad vi säger, utan LIVET som är vittnesbördet och alldeles särskilt i den situation vi nu har.

■ANDLIGA LIVET PÅ SPARLÅGA

Redan 1962 kom Ulla i kontakt med Maranata. Hon berättar om de första mötena:

– Aldrig kan jag glömma det första mötet jag var med i. Hänförelsen i sången, lovprisningen, ja, hela mötet

överväldigade mig. Mitt andliga liv stod på sparlåga och mer än en gång hade jag tänkt att det nog var lika bra att lämna Gud och frälsningen, när tillvaron ändå var så trist. Men under mötets gång blev jag förvissad om att i denna gemenskap skulle jag vara.

Ulla var märkt av vad hon upplevt. Maranataropet etsades in i hjärtat – kallelsen hon bar med sig skulle ta form i denna, för henne, nya gemenskap. Hon fortsätter:

– Ett annorlunda liv började. Steget jag tagit förde med sig motstånd, men nöden drev mig i bön och bibeln blev så dyrbar för mig. Det var långt till möten, men i ensamheten lärde jag mig umgås med Gud och pröva den tro han givit. Den längtan jag som nyfrälst tioåring hade upplevt – att bli brukad av Gud – växte sig allt starkare.

– Det var särskilt tre saker som var angelägna att verka för i den nya gemenskapen: församlingens upprättelse, Jesu tillkommelse och att få vara med och bärga in den sista skörden – det var kallelsens innebörd och förman, tyckte jag.

Efter sjuksköterskeexamen –68 blev det möjligt att gå in i församlingsarbetet på heltid. Det skedde dock inte utan vånda och konflikter. Förståelsen var närmast obefintlig över det steg hon tog. Vänner, ja, också syskon i församlingen protesterade. Ulla var ju ingen "riktig" evangelist – 60-talets syn på tjänare var annorlunda än nu och i många stycken ganska ensidig.

Ganska ensam fortsatte Ulla på den väg hon såg ett stycke av. På det sättet blev hon pionjär och ett föredöme för andra. Det FINNS andra uppgifter för Guds barn än att stå i en predikstol, eller åka runt i olika mötesserier. I en fungerande församlingsgemenskap är det möjligt att leva ut och använda de gåvor Gud givit. Ulla säger:

– Det är underbart att se hur Gud arbetar med oss var och en, hur Jesus bereder oss för sin tillkommelse. Han har en speciell uppgift för oss var och en och det gäller att få visshet om hans vilja.

– Försakelsens väg är den enda väg vi har att gå om vi skall tjäna vår Frälsare. Vi är kallade att gå i hans fotspår, han som gav sitt liv för oss.

– Det är viktigt att lämna alla oväsentligheter och inrikta oss på att tjäna Jesus den mycket korta tid vi har kvar.

Så uttryckte sig Ulla inför uppbrottet 1968 – ord som fortfarande gäller och nu fått en fördjupad och beprövad innebörd.

■ FLYKTINGSTRÖM

Uppgifterna har i många stycken varit av administrativ art, lägga upp arbetet, ha översikt över ekonomin – och som nu – ta emot den flyktingström som kommit till Bällsta. Uppbyggan-

det av Pilgrimshem, församlingens hotell är till stor del Ullas verk (naturligtvis stödd och uppbackad av församlingens föreståndare Arne Imsen, som ju initierat arbetet).

De första åren var hon ändå ganska ensam om planläggning, marknadsföring etc. Nu är situationen en annan. De som arbetar på Bällsta Missionscenter idag ser annorlunda på tjänst och arbete i Guds verk. Ett hjärta och en själ – mer och mer ser man detta ta form och mot det målet arbetar man för att förverkliga Nya testamentets gemenskapsideal. Ulla fick i alla fall gå före och visa en väg för andra. Hon betonar:

– Vilken uppgift man än har i Guds rike är det viktigt att man själv kommer till visshet. Det är MITT liv och MIN tjänst det gäller och jag måste ta reda på vad Gud vill med mig. Det går aldrig att låta sig ledas av vad andra människor tycker eller tänker.

– Man måste låta domen gå över sitt liv, så att man renad och befriad kan tjäna Gud. Men i allt är Gud trofast, det har vi verkligen upplevt, alldeles särskilt under den senaste tiden på Bällsta Missionscenter.

Guds trofasthet talar hon ofta eller skriver om. MR:s läsare möter ibland dikter signerade Ulla Johansson. I diktens bundna form uttrycker hon tacksamhet och tillbedjan till sin Herre och Mästare.

Slitet med alla uppgifter, en tung arbetsbörda med mycket ansvar har gjort att Ulla en period haft problem

med sin hälsa. Men också i svåra perioder ser hon Guds omsorg, ledning och trofasthet.

– Ibland måste man sätta sig ner och fråga – vad är viktigast i livet? De här perioderna av svaghet har gjort att jag varit tvungen att prioritera och värdera på ett annat sätt än tidigare.

– Genom omständigheterna har jag tvingats att tänka om. Man kan utträtta mer om man förberett sig i sitt inre.

– Men man får förbruka alla sina egna resurser, allt man har av egen kraft, och därigenom helga ambitionen. Det gäller för alla och vi måste nog gå igenom den processen var och en. I allt man gör behövs både vishet, kunskap och tro. Det är inte alls viktigast vad jag gör. Jag har fått tänka om och se arbetet och situationen på ett annat sätt än tidigare. Det handlar nog om mognad eller tillväxt, säger hon lite eftertänksamt.

– Gud arbetar med oss hela tiden och i allt får vi vara beroende av honom. Till och med när man ska dela ut arbetsuppgifter är det viktigt att vara ledd av Gud, så man förstår hur man ska handla med var och en. Det där låter barnsligt, men så måste det fungera i en gemenskap med många olika slag av människor, alla med olika bakgrund och förutsättningar.

– Just nu är vi inne i en fascinerande tid av skördearbete, och vi får be till Gud om nåd att kunna visa på honom, vittna med livet och med gärningarna. Där får vi alla vara med, för Gud behöver oss var och en.

ARNE
IMSEN

Församlingen och EG

På vad sätt kommer församlingens möjligheter och förutsättningar att förändras genom EG, och hur skall församlingen ställa sig? Självklart kan inte församlingen vara neutral. Inte heller kan den engagera sig i någon strid för eller emot EG.

Det måste stå klart att församlingen inte är internationell, men övernationell. Den står ovanför och bortom alla de politiska frågorna. Att engagera sig för eller emot är inte församlingens uppgift. Församlingen har sin principiella hållning, som inte är motiverad utifrån marknadsekonomi eller planhushållning; vare sig i kapitalistisk eller socialistisk tappning, utan från det profetiska Ordet.

Strävan efter världsgemenskap har alltid varit ett av mänsklighetens stora mål och höga ideal. Det började tidigt i Nimrod, där det har sin upprinnelse, och slog igenom i Babylon, med strävan till människovälde. Där kan vi klart se hur detta motiveras och utformas. Mänskligheten engageras för att besegra gemensamma fiender man fruktar för.

I den mycket intressanta berättelsen om Babels torn finns allt i sin ursprungliga form; enheten, den totala

insatsen, materialet, strävanden uppåt. Alla dimensioner finns med: viljan att nå himmelen och att vara Gud, viljan till makt och inflytande, välfärd och standard. Alla komponenter finns med i detta gigantiska bygge med avsikt att detronisera Gud och sätta människan i hans ställe. Astrologerna hade en kraft som förutom människans egen intellektuella och moraliska kapacitet skulle hjälpa hemme att nå sitt mål. Den spiritualistiska kraften har alltid varit verksam och gett människor visioner och inspiration att spränga sina naturliga gränser och med övernaturlig assistans förverkliga sina drömmar.

Efter Nebukadnessars tid följer en hel serie regenter, vars strävan är att uppnå och upprätthålla världsherrvälde. Det gäller den epok som började med Israels bortförande från sitt land. Den epoken kallas hedningarnas tider, och inkluderar ett antal världsriken som på ett eller annat sätt har en direkt koppling till Guds egendomsfolk Israel. Personer och gestalter passerar revy genom historien. Världsriken kommer och går, de tar gestalt, bryter samman och ersätts av nya. Vi har en hel del att lära av dessa riken och händelserna omkring dem. Det gäller framförallt det romerska riket. Det som var typiskt för det romerska riket ur religiös aspekt var pluralismen, mångguderiet. Flera religioner förenades inom samma gränser och i samma politiska system. Från dess ekonomi, kultur och sociala förhållanden har vi mycket att lära, och känner också igen många fenomen och företeelser från vår egen tid.

Den urkristna församlingen föddes in i ett världsrike. På samma sätt om församlingen föddes in i ett världsvälde med allt vad det innebär politiskt, kulturellt och religiöst, så skall också församlingen evakuera ur ett världsrike, där parallellerna är många och slående. Många av de företeelser som var typiska, och fanns med som historiska realiteter i detta rike, kommer igen.

Det romerska världsriket har geografiskt och politiskt gått i graven,

men ändå levt vidare. Den romerska id'en har aldrig dött. Även om Rom politiskt gick under, gränserna radikalt förändrades och hela världsriket reducerades och dog; levde den romerska id'en om att på nytt erövra och upprätta det romerska världsväldet. Exempelvis hos Napoleon, Mussolini, Stalin och Hitler. Trots att det funnits remenissenser av det romerska väldet kvar, så har den romerska Europatanken aldrig lyckats förr i något sammanhang. Men nu håller den på att lyckas. Bitarna läggs på plats, och bilden blir allt klarare. Vi börjar känna igen folken och gränserna, men framförallt andan och idéerna. Tanken om ett återupprättat romarrike tar nu form och gestaltas.

Vem kunde ana att de öststater som ursprungligen var en del av detta romerska väld skulle frigöras från östblocket och bli, relativt självständiga stater, så att de kan besluta sig att integrera sig med EG. Rumänien, Bulgarien och Albanien tillhörde det romerska riket på sin tid. Ingen kunde begripa hur de skulle kunna komma loss från det politiska block de varit integrerade med fram till för några månader sedan. Vilken politisk eller militär makt skulle verka för en sådan upplösning och skilsmässa? Ingen i länderna eller blocken de var integrerade med skulle komma på tanken att de skulle frigöras från de sammanhang de då hörde hemma i. Så plötsligt, utan några som helst politiska eller militära ingripanden, ramlade alltihop samman! Flera av de stater som tidigare var med i östblocket har nu begärt att få komma med i EG.

Vad representerar EG handelspolitiskt? En av de stora magneterna i detta stora europeiska land, är att få större och vidgade marknader. Dessutom är det fråga om sociala problem; exempelvis arbetsmarknaden, tullspärrar och gränser. Man kämpar för att få en fri, europeisk marknad med en gemensam valuta och en gemen-

sam handelspolitik. Gemensam inrikes- och utrikespolitik innefattar också försvarspolitiken. Det finns inga möjligheter att utesluta den.

Inom EG finns mer än 100 miljoner katoliker. Den katolska kyrkan är mycket medveten om detta, och gör allt för att befästa sina positioner och erövra de förlorade. De riktar sig nu mot Europa och framförallt mot de länder som är protestantiska, och hävdar anspråksfullt att EG till sin karaktär är katolskt, och det måste den protestantiska kristenheten respektera. Om de ska integreras med EG, innebär det att den katolska kyrkan kommer att äga det religiösa inflytandet. Den dominerar; genom medborgarantal och kulturella förhållanden, såväl som religiösa och ekonomiska. Många av dessa länder lever långt ifrån det vi menar är att absolut krav för ett demokratiskt samhälle. exempelvis religionsfrihet.

Mindre känd i offentliga sammanhang är att inom EG behandlas nu frågan om sekterna. Man håller på att förbereda en lagstiftning som ganska våldsamt kommer att inskränka på frihet att verka för dem de kallar sekter. Man verkar metodiskt för att alla sekter ska registreras och ha tillstånd för att få bedriva verksamhet. Myndigheterna som fattar dessa beslut har sitt uppdrag och sina fullmakter främst från den katolska kyrkan.

Mycket av det vi idag möter av nya tankar, idéer och strömningar, kan ledas tillbaka till det gamla Rom. Utbildning, skola, fostran av barnen, moraliska frågor och samlevnadsformer. Homosexualiteten har anspråk på att accepteras ända dithän till lagar om äktenskap mellan par av samma kön – synen på dessa frågor, moralen; ja, allt går i repris i det kommande romarriket. Influenserna är tydliga och indikerar romarrikets återinträdande på världscenen.

Frågan är på vad sätt församlingens möjligheter och förutsättningar kommer att förändras genom EG och hur församlingen skall ställa sig, rent principiellt, utifrån det bibeln säger. Självklart kan inte församlingen vara neutral och inte heller kan den engagera sig i någon strid för eller emot EG. Det måste stå klart att församlingen är; inte internationell, men övernationell – den står ovanför och bortom alla de politiska frågorna. Att engagera sig för eller emot, det är inte församlingens uppgift. Församlingen har sin hållning, och den är inte motiverad av mark-

DAGEN

Freitag 19 Juni 1992

IBRA RADIO Postgiron 90 06 18-0
OSS får evangelium 11,5 timmar
varje vecka genom IBRA RADIO

Adress: Dagen, 105 36 Stockholm. Telefon: 08-619 24 00

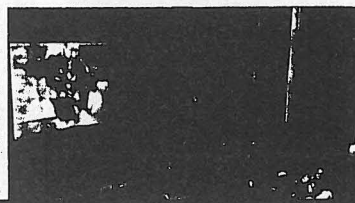
Blågula fanor och måljubel när pingstkyrkan sände EM-match

Besökarna i Solna pingstkyrka blev fullständigt hänryckta och känslofyllda på onsdagskvällen. Men det var ingen predikan som grep tag i dem utan visningen av matchen Sverige-England.

Då tillföll tutor, hejarramsor, blågula fanor och måljubel.

När inte kyrkan kunde komma till matchen tog man med sig till kyrkan. Allt var beslutat i demokratisk ordning före en och samma höjde på ögonbrynen inför beställningen av en tolv kvadratmeter stor TV-skärm. Men de unga var på stridiga och så förvandlades pingstkyrkan i Solna till lilla Råsunda på onsdagskvällen.

Ovanlig syn
En mycket ovanlig syn mötte besökarna. Några ungdomar var klädda i blågult, tutade med signalhornen och viftade med fanor. Halleluja hade bytts ut mot "Heja Sverige friskt humör".

FNATT

Den som midsommaraftonen läste den så kallade "kristna" rikstidningen Dagen, kunde nogsnamt informera sig om hur EM:spelen avlöpte. Och om hur ungdomarna i pingstförsamlingen i Solna hade möjlighet att i kyrkan på storbildsskärm följa matchen. De var klädda i landslagsfärgerna, målade i ansiktet, blåste i tutor, skanderade hejarramsor, viftade med flaggor och sjöng nationalsången.

"Besökarna i Solna pingstkyrka blev fullständigt hänryckta och känslofyllda på onsdagskvällen", läste man i artikelingressen. För att inte läsarna skulle missförstå, skyndar man sig med ett klargörande: "Men det var ingen predikan som grep tag i dem utan visningen av matchen Sverige-England." Egentligen borde man ha förstätt det med detsamma. Det var länge sedan någon på så framskjuten plats i tidningen refererade något väckelsemöte med sådana termer. Jag tar mig friheten att citera ytterligare ett avsnitt ur artikeln:

"När inte kyrkan kunde komma till matchen tog man matchen till kyrkan. Allt var beslutat i demokratisk ordning, även om en och annan höjde på ögonbrynen inför beställningen av en tolv kvadratmeter stor TV-skärm. Men de unga var på stridiga, och så förvandlades pingstkyrkan i Solna till lilla Råsunda på onsdagskvällen.

En mycket ovanlig syn mötte besökarna. Några ungdomar var klädda i blågult, tutade med signalhornen och viftade med fanor. Halleluja hade bytts ut mot "Heja Sverige friskt humör".

I artikeln berättas vidare om hur andra församlingar också på olika sätt serverade både sina medlemmar och matchpubliken. Lånade ut kyrkornas toaletter, sålde mackor, osv. "Efter matchen underhöll det kristna hårdrocksbandet "Veni Domine" (= Herre kom). Och artikeln avslutas med informationen om att nästa match också skulle visas i pingstkyrkan på den fina jätteskärm man hyrt.

Rubriken "Glädje(f)natt i pingstkyrkan när Sverige vann" hade en dominerande plats på första sidan, tillsammans med en bild med texten: "Hänryckta kristna ungdomar såg matchen Sverige-England på storbilds-TV." Och hela baksidan var vigd för reportaget. Och det var väl befogat, när församlingens ungdomar så mangrant samlats, och man för en gångs skull kunde uppleva hänförelse och högljudd lovprisning. Det framgår mycket klart vilken gud som kyrkan vigts för. Även vad tidningen Dagen anser viktigt att förmedla till sin läsekrets. Och det kan de väl hålla på med. Men varför måste de fortsätta kalla sådana kyrkor och tidningar kristna? Det börjar likna blasfemi. SF

Av Nestor Carvajal

I denna tid av stora sociala och politiska förändringar, som omfattar hela kontinenter, för att inte säga hela världen, är det viktigt att vi som kristna förstår den sanna innebörden av dessa omvälvningar. Det sker bäst med hjälp av Guds Ord, med den visdom och det förstånd som Han erbjuder oss.

När jag nu fått tillfälle, skulle jag vilja nämna något om de problem som existerar i sinne och ande hos människor i ex-Sovjetunionen. Då ska jag ge en kort redogörelse för händelseutvecklingen under de senaste 75 åren i det forna SSSR:s territorium

Vi börjar med oktoberrevolutionen 1917. Denna händelse är utgångspunkten för detta onda kommunistiska imperium som släckte alla andliga och moraliska värden hos stora folkgrupper som fångades av den marxist-leninistiska filosofin, grundad på tvång och totalitär makt.

Strax efter Lenins död 1924, kom Stalin till makten. Vi behöver inte påminna om hans grymhet, men han är upphovsmannen till den absoluta totalitära makten, han trodde sig alltid ha rätt, och den som vågade påstå motsatsen, förtjänade döden. På så sätt kom han att ha mer än tjugo miljoner människors liv på sitt samvete. Han var skuld till att sovjetmedborgaren inte hade rätt att säga vad han tänkte, och skapade blinda varelser som var

oförmögna att förnimma Guds existens, eftersom den utbildning de mottog under livet kategoriskt förnekade Hans existens. Den som vågade tänka annorlunda, blev räknad som asocial; förlöjligades, och blev slutligen dömd att lida eller dö i Sibiriens fångläger.

PERESTROJKA

De andra personligheterna som kom till makten fram tills Gorbatsjov kom, bytte inte stil, utan denna totalitära och lögnaktiga makt fortsatte sin utövning, om än i en del fall graden av förföljelse och grymhet minskade.

Under dessa omständigheter kom Gorbatsjov till makten, med en ny politik som kallades perestroika (återuppbyggnad). Genom denne ledare kom upptakten till förändring, och han skapade en atmosfär som hade karaktären av kaotisk förändring, som dag för dag blev mer komplicerad, ända tills Sovjetimperiet upplöstes, och de politiska systemen totalt förändrades i nästan alla länder som hade följt Moskvafilosofin. Men vad är det som verkligen händer i hjärtana hos de

flesta människor som bor i dessa områden?

Jag beskrev kortfattat vilken uppföstran människorna fick som sovjetter. De hade en propagandistisk bakgrund genom den kommunistiska doktrinen dogmer och utopier, genom alla möjliga medier, som till exempel radio, TV, press, all sorts litteratur och alla sociala tillställningar. Det fördes en dold krigföring mot religionen, och speciellt mot de troende.

KOMMUNISTISKT DOP

En sovjetmedborgare gjorde åtskilliga erfarenheter i sitt liv, vilka etsade sig fast i sinne och ande. Vid åtta års ålder blev man medlem av en organisation som kallades Pionjärerna. Alla barn var med där, utom några troende eller barn av troende föräldrar, vilka inte var tillåtna att delta. De gick igenom en ceremoni där man sjöng sånger om "Lenin-barnet", och runt halsen placerades symbolen för det kommunistiska partiet – en röd halsduk. Denna akt kan mycket väl kallas ett slags kommunistiskt dop.

Senare, vid 15–17 års ålder, gjorde man en liknande erfarenhet, då man blev medlem i kommunisternas ungdomsparti – Komsomol. Slutligen blev 12 miljoner av dessa medlemmar i kommunistpartiet, den högsta heder en sovjetmedborgare kunde åtnjuta. Men jag vill påpeka att för att kunna vara medlem i alla dessa organisationer, var det nödvändigt att förneka Guds existens; hata och förakta religionen. På detta sätt föddes den sovjetiska människotypen.

När vi återvänder till den aktuella perioden, är det viktigt att vi förstår att då denna doktrin, på vilken de blint trodde, dog, och dess falskhet tillika med dess grymhet uppenbarades, är det klart att människornas själar intogs av en enorm bitterhet och förtvivlan. Kommunisternas livshopp har dött, och de försöker desperat att finna någon utväg att dämpa sin ångest.

Jag ska göra en liten analys av det samhälle jag talat om, och delar in människorna i tre tydligt utmärkta grupper. Först pensionärerna, som är mest utsatta. Dessa har redan gett sina liv i tjänst för kommunismen. De

kämpade fanatiskt under trettio-talet för att nå en fullständig triumf för revolutionen. Under fyrtioalet slogs de sedan modigt mot fascismen, och utstod Stalins grymheter. Idag hör man ofta den fråga som inte har något svar: Varför så mycket lidande, uppoffring och anstränging? En fråga som åtföljs av tröstlösa beklaganden som ofta leder till att man brister ut i högljutt gråtande. Dessutom räcker inte den pension de äldre får ens till att köpa de viktigaste basprodukterna.

Den andra gruppen utgörs av mogna människor, vilka fått kommunistisk fostran, men ännu har tid och kraft att glömma det förgångna och börja ett nytt liv – med svårigheter och uppoffringar, men jag tror att de har möjlighet att finna en ny väg.

Den tredje gruppen, ungdomarna, växer upp utan några doktriner, helt tomma, men förvisso fyllda med hat mot det förflutna, eftersom de ser sina föräldrar och far- och morföräldrar som lurade varelser, och fruktar att sätta sin tillit till någonting, för att inte själva bli lurade. Då de "fostrats" på detta sätt, formas en ungdomsgeneration som är farlig, då den inte har respekt för någon, och kan mycket lätt brutalt kränka kvinnor, gamla eller vem helst som korsar deras väg.

Således är det idag farligt att vistas på offentliga platser, eftersom man riskerar att bli attackerad både verbalt och fysiskt. Drogmissbruket och vandaliseringen har växt i kapp med inflationen.

ONDSKAN REGERAR

Ja, kära syskon, detta är verkligheten. Det är viktigt att notera att allt detta liv utvecklas samtidigt som en väldig förändring av lagar äger rum, på det administrativa, ekonomiska och politiska området. Byråkrater som saknar skrupler, använder detta för att försvåra tillvaron för sin nästa. Till exempel, om någon behöver få någon vanlig, vardaglig transaktion genomförd, får han beskedet att det inte går, eftersom de nya lagarna inte tillåter det – vare sig det är sant eller inte – tills byråkraterna får något i utbyte. Detta händer, eftersom det i hjärtat på den sovjetiska människotypen härskar en mentalitet att lura och sabotera – vilket är en följd av den kommunistiska bildningen.

Det är svårt för mig att beskriva exakt de problem man dagligen lever i, eftersom de är så många, men jag kan säga att ondskan regerar på ett kaotiskt sätt och det som mest saknas, är Gud och hans Ord.

I denna dramatiska situation, är dock inte allt negativt. Det finns nu frihet för de få kristna som överlevde kommunismen. De är de stora segrarna; dessa vars uppgift är att predika Guds Ord, budskapet om Jesus, Förso-

naren, och den möjlighet Han ger oss att födas på nytt.

De två förstnämnda grupperna, vars uppfostran varit helt ateistisk, har svårt att föreställa sig att det de söker finns i Jesus Kristus. Den tredje gruppen, de unga, är angelägna att inte bli lurade. De söker förgäves hitta hjälp i astronomi och olika former av svart magi, osv. Därför är det oerhört viktigt att de får tillgång till Ordet.

Jag tackar Gud för att Maranata har kunnat finna en väg att verka i den ryska världen, och jag tycker att alla goda kristna måste stödja detta missionsarbete.

MISSTAG FÖRNEKA GUD

Vi har rört vid ett ämne som behöver eftertanke, och vi bör bedja att Gud hjälper oss att finna vad vi personligen kan göra för att fylla dessa andliga behov som finns hos miljontals olycksaliga medmänniskor.

Nu vill jag berätta att tills nyligen var jag en av dessa miljoner människor i tredje världen som också var fångad av den marxist-leninistiska filosofin, vilken gav sken av att ha lösningen på mänsklighetens problem för social rättvisa, fred och jämlikhet. Något så efterlängtat i våra fattiga länder där orättfärdigheten regerar. Men kommunismens stora misstag var att förneka Guds existens, den ende som har makt att förvandla människan, eftersom det är han som lär oss att älska vår nästa; inte ljuga, inte stjäla och inte ha begärelse, och hjälper oss att övervinna vår egoism. Allt detta är omöjligt att uppleva i våra hjärtan med hjälp av kommunismen. Jag tackar min Frälsare som har låtit mig förstå och förnimma hur stort och underbart det är med Hans Ord. Jag tackar Honom för att Han helat och uppfyllt mitt hjärta som var så ångestladdat och bedraget. Jag tackar Honom för att han sagt till mig: "Frukta icke, ty jag är med dig, ge inte upp, för jag är din Gud som styrker dig. Jag skall alltid hjälpa dig och uppehålla dig."

Kära syskon, jag är 34 år gammal, och har sedan sex års ålder studerat hela mitt liv, för att sedan efter dessa långa år befinna mig desorienterad, ångestfylld och utan möjlighet att förstå det om sker runtomkring mig. Men jag har i Herren funnit vishet, förstånd och ljus. Från Hans Ord når mig kunskap och intelligens. Är inte detta en underbar erfarenhet? Den önskan jag nu har är att inte vara den ende som fått denna lycka, för det finns många som befinner sig i samma situation som jag och som har det som jag hade det innan jag mötte Honom. De har ännu inte hört kallelsen från Jesus, men jag hoppas att Gud ska hjälpa mig att finna den lämpliga terapin för att bota denna dövhet. ■

Predikan
av Arne Imsen

Tillväxt

■■■ Själavården är inte teoretisk kunskapsförmedling, utan det är att förmedla liv som möjliggör utveckling. Det behövs ett levande ord, och det levande ordet är det förkroppsligade ordet. Det handlar inte om att plocka upp teorier ur en bok, ta fram meningar och doktriner, Det är det upplevda och personifierade ordet, som ger förutsättning till kunskapsförmedling och andlig tillväxt.

"Jag Paulus själv, som 'är så ödmjuk, när jag står ansikte mot ansikte med eder, men visar mig så modig mot eder, när jag är långt borta', jag förmanar eder vid Kristi saktmod och mildhet och beder eder se till, att jag icke, när jag en gång är hos eder, måste 'visa mig modig', i det jag helt oförskräckt tänker våga mig på somliga som mena att vi 'vandrar efter köttet'.

Våra stridsvapen äro nämligen icke av köttlig art; de äro tvärtom så mäktiga inför Gud, att de kunna bryta ned fästen.

Ja, vi bryta ned tankebyggnader och alla slags höga bålverk, som uppresas mot kunskapen om Gud, och vi taga alla slags tankefunder till fånga och lägga dem under Kristi lydnad.

Och när lydnaden har kommit till väldet bland eder, då äro vi redo att näpsa all olydnad.

Sen då vad som ligger öppet för allas ögon. Om någon i sitt sinne är viss om att han hör Kristus till, lika visst göra också vi det."

Det är kanske inte så lätt att gripa tag i det Paulus vill ha sagt med det här budskapet, men han går in på några väsentliga och mycket viktiga punkter. När han exempelvis talar om köttslighet, är det något som är viktigt att man lär sig förstå. Köttsligheten är en maktfaktor,

med en oerhörd förmåga att fortplanta sig i alla riktningar. Det kanske främsta kännetecknet hos köttsligheten, är fiendskap mot Gud. Ytterligare ett typiskt kännetecken är olydnad och gensträvighet. Köttslighet är en gudsfiendtlig natur, som man inte kan kultivera eller träna bort. Inte heller kan man bedja bort den – det vill säga, med religiösa eller andliga medel besegra den.

Allt det församlingen möter av problem och svårigheter, beror på köttsligheten. Läser vi första Korintherbrevets tredje kapitel, ser vi vad denna maktfaktor kan åstadkomma med avseende på det som skulle vara naturligt – nämligen andlig tillväxt och utveckling. Man kan använda andliga termer och begrepp av helt annan, och för ordet och gemenskapen en helt väsensfrämmande innebörd.

"Och jag kunde icke tala till eder, mina bröder, såsom till andliga människor, utan måste tala såsom till människor av köttlig natur, såsom till dem som ännu äro barn i Kristus." (1 Kor. 3:1) Här möter vi något som hotar det andliga livet, och hindrar den andliga tillväxten; individuellt och kollektivt. Man kan alltså här tala om stagnation. Många människor har åldersmätt som vuxen, men de

har stagnerat i utvecklingen. Därför skulle man kunna kalla dem dvärgkristna. Att stagnera i utvecklingen är en katastrof. Inga föräldrar kan glädjas åt ett barn som har upphört att utvecklas. Barnet, som var ett glädjeämne då det föddes, blir till obeskrivlig sorg.

Det står i Skriften att vi ska växa till i tro, i kunskap, osv. Gang på gang upptäcker man att det finns människor som har nått vuxen ålder, men saknar det som bör vara typiskt för en kristen; dvs tillväxt och framgång. När jag här talar om framgång, är det med en speciell mening.

Aposteln säger att korinterna var oerhört barnsliga. Denna barnslighet har många möjligheter att åstadkomma förvirring och svårigheter. Det finns inga möjligheter att på ett andligt sätt lösa enskilda och gemensamma problem bland de troende, om mognad saknas. Man förväntar sig inte att ett barn ska uppträda på ett moget sätt, men man har rätt att förvänta sig att den som har varit med i Guds verk under många år ska ha en sådan kunskap och visdom att han eller hon kan undervisa andra.

Att undervisa är inte bara att förmedla kunskap eller teorier; det är nå-

got långt mera. Självvärden är inte teoretisk kunskapsförmedling, utan det är att förmedla liv som möjliggör utveckling. Det behövs ett levande ord, och det levande ordet är det förkroppsligade ordet. Det handlar inte om att plocka upp teorier ur en bok, ta fram meningar och doktriner. Det är det upplevda och personifierade ordet, som ger förutsättning till kunskapsförmedling.

Aposteln var trängd och för-
tvivlad, därför att han ha-
de ett budskap som han
ville förmedla. Han visste
att församlingen behövde
det, men det fanns inga
möjligheter för dem att ta emot det. Låt
oss ta en bild som visserligen är haltan-
de, men kan ge en viss vägledning. Man
kan inte placera lågstadiebarn i högsta-
di; det är en orimlighet, för de har in-
te mognad eller förutsättningar att ta
emot den kunskap som förmedlas där.
Man måste placera barnet på den nivå
där det hör hemma – förskola, lågstadi-
et, mellan- eller högstadiet, högskola
eller universitet. Men det är lika galet
att placera studenten i förskola. Detta
skulle innebära inte bara stagnation,
men också en helt förödande degenerer-
ing och avtrubbning. Grundförutsätt-
ningen för en framgångsrik undervis-
ning är att det finns en elev som är lär-
aktig och beredd att ta emot undervis-
ningen utan att slå den ifrån sig.

Här predikas det land och rike runt,
åtminstone varje söndag klockan elva,
och jag är helt övertygad om att predi-
kanten och församlingen har enormt
svårt att förstå varandra. Predikanten
gör allt han kan för att använda sina
psykologiska hjälpmedel för att nå män-
niskorna, och församlingen försöker
lyssna till det predikanten har att säga.
Men det spelar ingen roll vilka metoder
och knep man använder i församlingen,
om det inte finns läraktighet. "Han
väcker var morgon mitt öra till att lyss-
na på lärjungasätt..."

Finns det inte ett sant lärjungaskap
och en vetgirighet ("...varen ivriga att
undfå...") Finns inte denna iver hos för-
samlingen, och finns det inte målmed-
vetenhet i förkunnsen, så att den inte
bara väcker, men också fyller behovet
av kunskap; då spelar det ingen roll hur
man inramar sin gudstjänst med sång
och musik, eller om man har andra
hjälpmedel. Det har ingen som helst be-
tydelse, annat än som underhållning. I
alla lägen måste det finnas en vetgirig-
het; framför allt att veta vad som är
Guds vilja.

Kan det verkligen existera en sådan
situation, och uppstå sådana missför-
hållanden som beskrivs i 1 Kor. 3, så är
det beklämmande. Fastän man hör, så
hör man ingenting. Fastän Gud talar, så
hör man inte hans röst, och kan inte få
den ledning man behöver, utan man le-
ver och verkar egentligen i ett andligt
mörker.

"Mjolk gav jag eder att dricka; fast
föda gav jag eder icke, ty det fördrogen

I då ännu icke. Ja, icke ens nu fördrag-
en I det." Mjolk är ingen dålig föda.
Den är närande och innehållsrik, och
det ska man inte undervärdera. Mjolk
är bra för sitt ändamål, men mjölkens
resurser är begränsade. Ska man få
adekvat näring för varje situation, då
måste det till något mera. Det som är
bra, får vanligtvis stå i vägen för det
som är bättre, och det som är bättre står
ivägen för det som är bäst. Vi väljer av
det vi själva tycker att vi behöver eller
vill ha, och så sätter vi oss över och ra-
tar det Gud vill ge oss. Gud vill ge oss
vad vi verkligen behöver, men det är få
förkunnare som vågar presentera detta
för församlingen. Inför människornas
krav faller man undan och blir inställ-
sam eller lismande; allt för att vinna pu-
blikens för sina egna personliga syften.
Men vår uppgift är ju att förkunna
Guds Ord, även om det är obehagligt
och vi riskerar att bli åhörarnas fiender.
Paulus klagar: "Så har jag då blivit eder
ovän, därför att jag sagt eder sanning-
en." Människan har ett köttsligt sätt att
tänka och handla. Hon tror sig repre-
sentera sanningen och något gudomligt,
men är ofta en satans tjänare. "Inte ska
det väl hända dig, Mästare", sa Petrus,
och fick svaret av Jesus: "Vik från mig
satan, stå mig icke i vägen." Det är inte
speciellt uppbyggligt med en sådan kon-
frontation, men det är nödvändigt, för
vad vi behöver höra är naturligtvis san-
ningen som kan frigöra oss.

Det går aldrig att muta san-
ningen. Man kan muta
människor och falla offer
för korruption; till och
med predikstolens korrup-
tion, och den krista jar-
gongen som leder fram till korruption
och prostitution. Den som är korrump-
erad, kommer aldrig fram till målet. Gud
låter sig aldrig mutas.

"Mjolk gav jag eder att dricka". Det
är helt nödvändigt att man får mjolk
när man är på barnastadiet. Det är na-
turligt att en baby ligger i sin mors
famn och tar till sig den näring som na-
turen, ja, Gud själv, har förordnat. Mo-
dersmjölken är viktig för spädbarnet,
men det vore helt onaturligt om barnet
som ungdom och vuxen fortsättningsvis
skulle ligga vid moderns bröst. Vid ett
års ålder kan det möjligen vara normalt,
men när man blivit tio år är det helt
onormalt. Ibland har man en känsla av
att många kristna när sig med moders-
mjölken, och på det sättet egentligen
har förlorat matsmältningsmöjligheter-
na. De är förstörda genom den föda de
fått.

Matsmältningsorganen är förstörda
av felaktiga matvanor. Det som är nor-
malt och riktigt i ett stadium, det är
onormalt och naturvidrigt i ett annat.
Problemet i församlingen är att den är
omogen och outvecklad, och därför
saknar den organ för att ta emot, smälta
och omsätta till växande energi. Den
som tänker sig leva ett liv i anden med
ett och annat förmiddagsmöte, genom

att lyssna på en och annan predikan,
han har helt och hållet missuppfattat
vad
det
krist-
na livet
egentligen är.
Sinnet är så köttsligt
att det är meningslöst att
över huvud taget samta-
la om andliga realiteter med
sådana människor.

Församlingen består ofta av
outvecklade, omogna människor,
som inte orkar med andliga för-
lossningar, utan istället försöker
åstadkomma yttre buller. Det är
helt uppenbart att man behöver vara
med om då från himmelen, men
det finns ingen människa som kan le-
va i ett konstant då. Att försöka för-
vandla varje gudstjänst till ett dånande
möte, det är ingenting annat än köttslig-
het. Rörelse och yttre effekter är vad
den köttslige strävar efter. Vi måste bli
stilla inför Gud, för "genom stillhet och
förtröstan varden I starka". Stillheten är
en sida av det andliga livet.

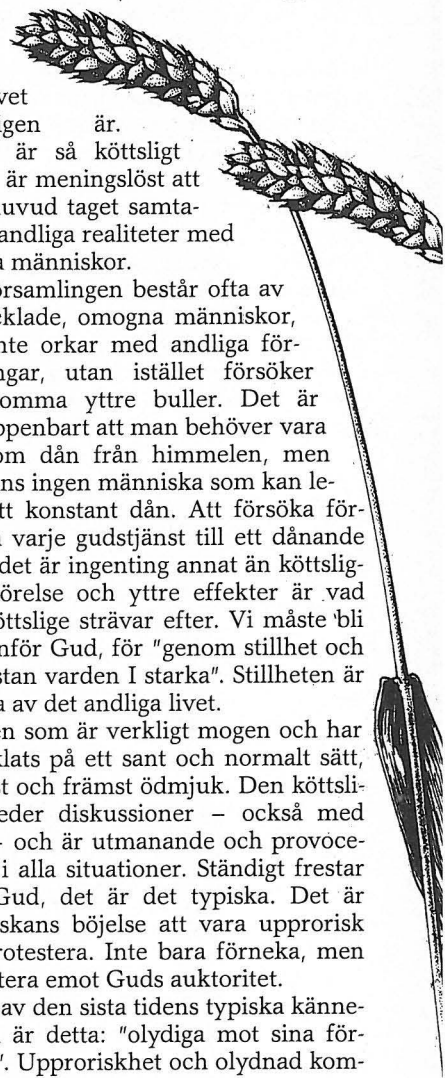
Den som är verkligt mogen och har
utvecklats på ett sant och normalt sätt,
är först och främst ödmjuk. Den köttslig-
e inleder diskussioner – också med
Gud – och är utmanande och provocer-
ande i alla situationer. Ständigt frestar
man Gud, det är det typiska. Det är
människans böjelse att vara upprorisk
och protestera. Inte bara förneka, men
protestera emot Guds auktoritet.

Ett av den sista tidens typiska känne-
tecken är detta: "olydiga mot sina för-
äldrar". Upproriskhet och olydnad kom-
mer igen på olika områden och i olika
sammanhang, bland annat mellan gene-
rationerna. Köttet skapar ständigt nya
motsättningar. Har man en köttslig na-
tur, då vill man ha det man trivs med,
tycker om och njuter av. "Mjolk gav jag
eder att dricka". Paulus gav dem inte
saft eller lemonad, utan ett näringsme-
del. Vi behöver inte njutningsmedel.
Men vi måste se till att vi inte heller
nöjer oss med näringsmedel som inte
fyller behoven. Mjolk är ett näringsme-
del, men det räcker inte till. Fast föda är
nödvändig, och då måste det finnas
möjligheter att bearbeta den.

Vad beror det på att så många kristna
har stagnerat så att de inte tar emot
Guds Ord? De förmår inte svälja, smäl-
ta eller omsätta det. "...eftersom I ännu
haven ett köttsligt sinne. Ty om avund
och kiv finnes bland eder, haven I icke
då ett köttsligt sinne, och vandren I icke
då på vanligt människosätt?" (1 Kor. 3:3)

Det må vara hänt att församlingen
under ett initialskede behövde mjolk
och fick den, men vad som var beklag-
ligt och upplevdes som ett misslyckan-
de, var att de fortfarande inte fördrog
fast föda. Var och en förstår ju att det
behövs en helt annan utrustning, och
måste finnas helt andra förväntningar,
om man ska kunna ta emot ett stabilt
mål ur Guds Ord.

Ovilja eller oförmåga att ta emot

Guds Ord är helt förödande, och kommer att göra församlingen till ett lätt byte för alla de krafter som intensivt opererar för att göra församlingen till en förening, eller vill bygga upp församlingen till ett instrument för mänskliga tankar och idéer. Om vi inte växer till, kan vi inte ta emot närande kost; inte heller utföra något konstruktivt. Vi kommer att bli oförmögna att ta emot Ordet; att smälta och omsätta det. Vi kommer att passiviserar, degenereras och förstöras. Istället för att bli verktyg i Guds hand, blir vi ett hot, och hindrar all andlig framgång i vårt eget liv. Saknar vi intresse och förväntningar, då är redan skadan skedd, och stagnationen har inträtt.

Det är fruktansvärt att se håglösheten bland de kristna, och den helige Ande är bedrövad över den kraftlöshet som gör sig gällande. Församlingsmedlemmarna har inte fått den närande kost de behöver, och kan därför inte skilja på höger och vänster. De vet inte vad rättfärdighet och orättfärdighet är, de lever på sandlådestadiet, och leker fram sitt liv. Livet saknas inte, det kan vara ett väldigt stim i sandlådan, men det blir aldrig annat än stim. Vad vi behöver är energi, så att vi blir hela människor, och framför allt fungerande kristna. Det gäller alldeles speciellt i denna tid!

Hur ser det personliga bibelstudiet ut, hur fungerar bönelivet – frågor som vi borde ställa oss var och en. Ibland kan man se att det är illa ställt. Det syns på ytligheten, på förflockningen, märks på den inre söndringen, bristen på koncentration. Det är några av kännetecknen. Den inre splittringen, oron. Man drivs från det ena till det andra, och kan inte riktigt slutföra någonting, man får inte kontroll över sig själv eller sin situation. Men allt som förslavar är synd, och Gud har inte gjort oss till trälar, utan vi får befrias från egofixerings och självupptagenhetens tråldom.

Vi måste överge egoismen och självisheten, och demonstrera något helt annat. Det är inte så att det finns en särskild sektor i vårt liv som vi kan kalla församlingen, och när vi kommer utanför den gemenskapen, gäller andra lagar för liv och tillväxt. "Söken först efter Guds rike och hans rättfärdighet, sedan skall allt detta andra tillfalla eder". Där är prioriteringen klar och självskriken. Materialister och egoister fattar ingenting av detta. De kan bejaka Jesu Ord, och säga att det är vackert eller litterärt; miljömässigt och hänsynsfullt. Det är tilltalande att ha som mål för en idealist. Men "söken först efter Guds rike" är inte att gå på söndagförmiddagarnas möten med knäppta händer och blunda, samt säga några fromma ord. Det är inte att lyssna förstrött på en sång, psalm eller predikan som är tillrättalagd för att inte åstadkomma irritationer; så att egoisterna trivs och farisé-

erna tycker att det är bra.

Allt i världen är förbrukat. Man kommer med nya uppfinningar, artificiellt och konstlat, med färger och annan grannlåt, men det leder alltid fram till samma tomhet och besvikelse.

"Guds rike består icke i ord, utan i kraft". Där har vi den principiella skillnaden, och därför står det om den kristne att han förnyas. Världen kan aldrig förnyas – den kan bara förbrännas och förbrukas. Men i Guds rike kan man förnyas, och det är förutsättningen för tillväxt, utveckling och framgång. "Guds rike är invärtes i eder". Det innebär inre framgång, tillväxt och mognad. Vi har fått möjlighet att växa till. Det står om Johannes att han växte i ålder och visdom. Många växer till i ålder, men de växer aldrig till i visdom. Det står om Jesus Kristus att han växte till i nåd och visdom.

Många har ålder, men saknar mognad, och därför uppträder de fortfarande som barn. I församlingens sköte får man den näring man kan ta emot – mjölken – men det andliga livet kännetecknas av armod. Därför är också intressena i församlingen så splittrade. Många har ingen kurs, inga fasta steg, och det finns hos dem heller ingen verklig glädje; utan ett jagande och sökande. En omogen kristen är fruktansvärt lättsårad och rädd om sig och sitt. Han reagerar lika omoget som ett barn som blir fråntaget sin leksak. Han upplever att världen störtar samman, om leksaken försvinner.

Den som satt handen till plogen men ser sig tillbaka, demonstrerar oförmågenhet till lärjungaskap. Men nu ska vi vidare, in i den fullhet vi är kallade att leva i – Andens fullhet. Vi kan få uppleva Andens rikedom och bli redskap som Gud kan använda i sitt verk för att uppenbara och avslöja Kristi hemlighet och hans härlighet. Vi får leva i Honom, genom Honom, för Honom och av Honom. Snart är han här, och då skall det bli uppenbarat vilka vi är och vad vi skall bli!

Gud vill illustrera och levandegöra för oss vad lydnaden innebär. Den vänder upp och ner på alla mänskliga begrepp, och gör att världen förlorar sitt grepp över oss. Lydnaden växer med efterföljelsen. Den är ingen isolerad företeelse som kommer av en slump eller en tillfällighet. "Han blev lydig intill döden". Där prövades lydnaden – intill döden. Det finns ingen som kan tvinga någon till lydnad. Lydnad innebär en total underkastelse. Man kan tvinga med vapen eller militära styrkor; man kan använda religiösa eller andra tvångsmedel och tvinga människor, men det är inte en sådan lydnad som här avses. "Han blev lydig". Det finns ett tvång, men det är kärlekens. Det var kärleken som tvingade Jesus till korset. Det är fråga om vilken makt kärleken har i vårt väsen. Har man kommit in i

detta gudsliv, så demonstrerar det själv sina kvalitéer.

Man kan hänga frukt, änglahår och stjärnor på julgranen. Då ser den fin ut, och glittrar vackert. Man kan dansa runt omkring den, och förnöja sig. Men trädet har ingen rot, och trots allt yttre glitter, kommer det att vissna.

Ska vi växa och mogna, måste vi bli ivriga att få del av Ordet. Gud hjälpe oss att växa till, att vi lämnar barn stadiet! "Mjölkgav jag eder att dricka;

fast föda gav jag eder icke, ty det fördrogen I då ännu icke. Ja, icke ens nu fördragen I det, eftersom I ännu haven ett köttligt sinne. Ty om avund och kiv finnes bland eder, haven I icke då ett köttligt sinne, och vandren I icke då på vanligt människosätt?" Skillnaden mellan människors mognad visar sig i vandringen. Man behöver inte diskutera något, man ser hur människor vandrar. "Vanligt människosätt." Vad är motsatsen?

Det vanliga människosättet avslöjar sig genom kiv och avund. Där ser vi materialismen och egoismen. Kiv, diskussioner och resonemang. Man vandrar som pratmakare. Vi ägnar merparten av vårt liv åt oväsentligheter. Vad är då väsentligt. "Söken först efter Guds rike..."

Det vanliga människosättet är att vandra fram i otro och tvivel; vara missnöjd och knorrisk. Men det sätt som vi, hans lärjungar och hans folk vandrar på, är i tro och lydnad. Vi vandrar ledda av Guds eget ord mot målet.

Gud vill hjälpa oss, så att vi kan ta emot hans ord, smälta och förkroppsliga det. Det sker i efterföljelsen – i lydnad ända in i självlivets död, och in i ett underbart Kristusförverkligande i tiden.

Taxi i Stockholm?

**För...
Bra service
Bra pris
God säkerhet
...Ring:**

**08-282522
Bällsta
Taxi**

Bällsta Missions-Center utvidgar!

Bällsta MissionsCenter, Hotell Pilgrimshem och Maranataförsamlingen i Stockholm har gemensamt tagit ännu ett steg framåt. För ett par veckor sedan undertecknade nämligen föreståndaren, Arne Imsen ett hyresavtal gällande ett till Bällstalund angränsande markområde.

—Området har stora förutsättningar och kan bli mycket värdefullt för oss i framtiden, säger Arne Imsen och fortsätter:

—Just nu ordningställer vi marken för de jugoslaviska flyktingar som är placerade här. Det blir ett utmärkt fritidsområde för både barnen och de lite äldre. Men framför allt är det här en investering för framtiden, och detta ur flera aspekter. Bällsta

Missionscenter drivs ju med ett missionsmotiv, dels för att direkt nå ut till grannar och naturligtvis till dem som bor på hotellet, dels som förvärvskälla; för att kunna frigöra mer medel till missionen utanför vårt lands gränser. En annan viktig sak är ju anläggningens närhet till det expanderande Bromma Airport, flygplatsen som åter börjar tas i bruk på allvar.

I dagarna började Verner Eriksen

och Thommy Jacobsson bygga en mycket förnämlig lekplats åt de yngsta barnen. Där finns sandlåda, gungor och ett lekhus. En linbana är dessutom under konstruktion.

Det finns också fler, långsiktiga planer, bland annat på en swimmingpool till hotellets gäster.

Familjen Widén tillbaka till Dominikanska Republiken

Här presenterar MR pionjärfamiljen Karin och Berno Widén som omedelbart efter Maranatafolkets sommarkonferens i Latorp kommer att avresa till Dominikanska Republiken. De har under ett par arbetsperioder där förut hunnit lära känna landet, och Berno har vuxit in i uppgiften som ledare av missionsarbe-

tet där. På alla områden handlar det om pionjärinsatser: Skolarbete bland barn och vuxna, sjukvård och fängelsemission som även inrymmer juridisk hjälp till bortglömda människospillror. Hela den fattiga stadsdelen där Comunidad Maranatas missionscenter är beläget, har på ett eller annat sätt påverkats av evangelium. Frälsning och arbetstillfällen har kommit åtskilliga till del.

Landet har svåra ekonomiska och politiska problem, korruptionen lamslår både rättsväsendet och landets styrelse. Det är ett stort ansvar för församlingen att sända Karin och Berno med alla barnen dit. Men med kallelsens eld i bröstet, ett vidöppet arbetsfält där behoven är omätliga, och med Jesu snara tillkommelse i perspektivet, drar de ut för att försöka möta behoven. Sätt gärna upp denna sida på väggen, och kom ihåg familjen i daglig förbön! I nästa nummer publiceras en intervju med Berno, där han kommer att beskriva något av sin uppgift.

ALEMNESH

berättar från terrorregimens Etiopien

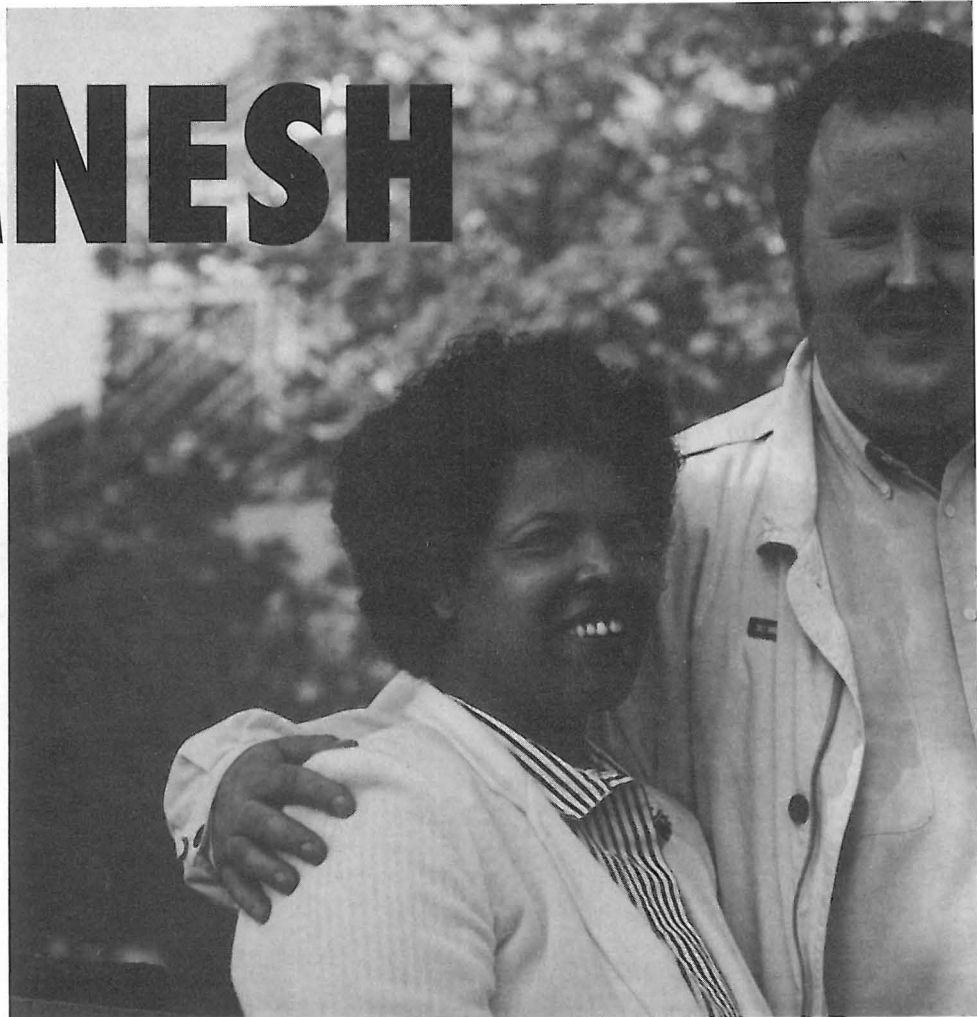
Alemnesh är en etiopiska, som på förunderliga vägar kommit till Sverige. Den miljö av våld och nöd och fasor där hon framlevt sitt liv, är det svårt för välfärdssvenskar att sätta sig in i. Särskilt när man möter Alemnesh, med den utstrålning av värme, frid och glädje hon har.

Alemnesh är hustru till Larz Gustavsson, som ofta kommer med bidrag till tidningen Midnattsropet. Maranataförsamlingen i Stockholm fick första kontakten med henne för ett par år sedan, då hennes man besökte Bällsta Missionscenter, och i ett möte reste sig och lade fram som böneämne att hans afrikanska hustru skulle få komma till Sverige. Efter många turer med invandrarmyndigheterna är hon här, och deras lille son Petrus är nu nio månader gammal.

Nu har församlingen fått glädjen att personligen lära känna den kvinna som blev vårt böneämne förra året. När familjen Gustavsson kom för att stanna på Bällsta Missionscenter mid-sommarhelgen, var det trångt på Bällsta. Hela hotellet fullt med flyktingar, och vi kunde bara erbjuda det vardagsrum med angränsande frukostkök, vilket syskonen som arbetar på Bällsta annars har som personalutrymme. Men det visade sig vara lämpligaste platsen. Där installerade sig Alemnesh med sin baby, ordnade och pysslade. På morgonen gjorde hon gröt, dukade och bjöd ivrigt in alla syskon som tittade in på frukost. Hon rörde i grytor, diskade och dukade. Och skapade en underbar atmosfär, så att vi blev sittande i timmar runt bordet och samtalade om Guds verk. Med sitt moderliga, blida väsen, överbryggar hon språkbarriären, och det känns som om vi känt varandra hela livet. En ömsesidig känsla:

– Jag har inte känt en sådan syskonkärlek sedan jag var i Etiopien! försäkrade Alemnesh. Jag sa till min man när vi kom hit, att det här är vårt hem!

Det var Hans Lindelöw som först kom att tala med Alemnesh, och greps av hennes livsöde. Här följer den intervju han gjorde med vår etiopiska syster.

Hur länge har du varit en kristen?

– Sedan slutet av Haile Selassies regeringstid; det var 1973 eller 1974. Då upplevde jag dopet i den helige Ande.

Det innebär att du har framlevt huvuddelen av ditt liv som troende under de villkor som skapades av den socialistiska regeringen i Etiopien?

– Ja. Det har faktiskt varit väldigt svårt, särskilt för andedöpta kristna. De är mycket hatade. Religiöst sett, tillhör de flesta familjer i Etiopien den ortodoxa kyrkan. De flesta troende är unga, och beroende av sin familj. Även under Haile Selassie var det problem, men inte så mycket som under revolutionstiden. Under revolutionen hade vi den mest fruktansvärda situation man kan tänka sig. Vi kunde inte ha möten, vi kunde inte sjunga tillsammans eller alls samlas. Den provisoriska militärregimen behövde oss alla som kadrister eller revolutionärer. Vi måste acceptera deras propaganda, och lära folket den. Deras avsikt var att bevisa att det inte finns någon Gud, eftersom de byggde på marxismen. Vi, som kristna, kunde ju inte acceptera detta, eftersom vi gjort en andlig erfarenhet av att Gud bor i oss, och var fullständigt förvandlade.

Ingen bot

Tidigare hade jag samma tro som mina släktingar. Jag trodde på Gud, jag bad med dem och följde med då de

gick till den ortodoxa kyrkan. Men jag hade hjärtbesvär. Mina anhöriga försökte många olika utvägar med mediciner och sjukhus, men man lyckades inte bota mig. De gick till och med till trollkvinnor, som sa: "Hon kommer att bli stor. Vi kan inte hjälpa henne. Kanske djävulen tar henne." De vågade inte alls tala med mig. Efter det blev jag väldigt bedrövad. Jag hade mycket ont och många problem. Jag gick till varje kyrka som fanns. Då hade ännu inte den andliga rörelsen kommit till vår del av landet.

En dag bad jag till Gud att han skulle låta mig dö, eller frälsa mig. Jag hade alltid ont, månad ut och månad in, och kunde inte göra något annat än sitta hemma, så Gud måste gripa in. En vecka senare, besökte jag en gammal kvinna. Där var en broder som predikade Guds Ord. Jag lyssnade, och kände mig mycket, mycket glad i hjärtat. När mötet var över, bad jag honom att få veta mera. Han berättade, och jag blev glad och ville att han skulle bedja för mig. Sedan han bätt för mig, återvände jag hem. Då sa min mor: "Du ser annorlunda ut. Du verkar lycklig!" Jag berättade för henne att jag kände mig väldigt lycklig, att jag fått frid. Jag var inte densamma som förut. Då varnade hon mig: "Var försiktig, det finns många antikrister!" Men jag visste att dessa åkallade Kristus och inte var antikristliga. Jag sa till mamma att jag skulle lyssna mera, och sedan berätta för henne.

Gud rörde vid mig på ett fullkom-

ligt sätt. Jag gick till dessa pingstvärnars mötesplatser. Möten hölls i olika hem. Jag följde med dem och såg många människor bli helade och befriade från onda andar. Jag började bedja tillsammans med dem, och läste alltid i bibeln. Efter en kort tid blev jag uppfylld av den helige Ande. Det skedde hemma hos mig. Jag upplevde starkt den dagen att Gud skulle komma att röra vid mig, och sa det åt min bror. Jag ville bedja hela natten, och ville att min bror skulle göra mig sällskap. Jag bad och bad. Pojken blev trött och lämnade mig ensam vid midnatt. Nästa gång jag tittade på klockan, var den 04.00 på morgonen. Jag var mycket glad, och ville inte alls sova, utan fortsatte bedja. Tidigt på morgonen gick jag till en broder och berättade för honom vad jag upplevt. Vi bad tillsammans, och ögonblickligen började jag tala i tungor. Jag kände mig väldigt glad, i mycket god form och normal, och så har det varit sedan dess. Jag har inte känt ens huvudvärk, och aldrig blivit förkyld efter den dagen.

Bönegrupper

Vid denna tid började regeringen stänga kyrkorna, och de kom till vårt hus och ville beslagta våra Biblar. Om våra grannar hörde att vi bad och läste bibeln, behövde de bara ringa ett telefonsamtal och rapportera, så blev vi tagna på bar gärning med våra biblar, och behandlade som kriminella. Många skrattade åt oss, och sa att det

inte finns någon Gud. De ortodoxa kallade oss för "anti-Maria", eftersom de tror mera på Maria och helgonen än på Jesus. De hatar särskilt och intensivt namnet Jesus. De hatar att höra oss åkalla Jesu namn. De flesta av dem är nämligen påverkade av djävulens ande, och de är rädda när vi ber.

Mina släktingar är aktiva ortodoxa. När de fick se en bibel, så sa de: "Den är ett modernt påfund som kommer från de vita. Kasta bort den! Bli som vi andra! Annars anmäler vi dig för myndigheterna, så att de kommer och fängslar dig!"

Vi bildade små bönegrupper som samlades och bad. Vi sa att vi utgjorde en lokal parti-förening. Så samlades vi, bad och sjöng och delade vad vi hade. Pojkarna sa att de skulle spela fotboll. De tog med sig en fotboll, och ställde sig tillsammans och bad och sjöng. När någon utomstående närmade sig gruppen, så började de spela boll. Ungdomarna kom således att delas upp i två läger. Det ena trodde på marxismen, och det andra på Gud. Det blev söndring i mitt hem, för min bror tror på marxismen och jag på Gud. Min bror talade med den revolutionära vekten som hämtade oss och sa att vi måste lära oss marxism. De begärde av oss att vi skulle upprepa slag-ord. Om vi inte kunde upprepa dera slagord, så tog de oss till fängelset, för att där undervisa oss i leninism och marxism. Och om vi ändå inte ville upprepa vad de sa, så lämnade de kvar oss i fängelset och glömde bort oss.

Det var tufft, men Gud verkade. Jag blev tvungen att byta adress tre gånger därför att de sökte efter mig. Jag talade med människor om Jesus, och hur lätt det var att ta emot honom. De visste hur jag hade förändrats. Jag hade varit sjuk, och Gud helade mig. När vi bad, så välsignade Gud oss. Den helige Ande kom över oss, och människor blev döpta i den helige Ande. Människorna blev mycket lyckliga, men demonerna ropade och skrek. Man pekade ut mig och sa att jag måste gripas och sättas i fängelse med de andra. Jag var tvungen att flytta igen. På den nya platsen började jag på nytt att vittna om Jesus, och myndigheterna sände förelägganden: "Du måste upphöra, annars går det dig som det har gått dina vänner!" Men Gud beskyddade mig. Jag upphörde inte att vittna om Jesus. Om jag satt hemma, så kom människor till mig och ville att jag skulle bedja tillsammans med dem, och jag följde med dem. Ofta var det någon sjuk som vi skulle bedja för. När jag mötte sjuka människor, bad jag för dem, och Gud välsignade och botade dem. Gud uppfyllde mig, mitt hjärta var förkrossat. Jag såg vare sig vapen eller myndigheternas inkallelser. Jag levde då skild från min familj. Mina släktingar

sa: "Vi har gett henne råd. Nu får hon klara sig själv. Vi kan inte hindra henne." Då påminde jag dem om att jag förut varit sjuk och de betalat mycket pengar till läkare och mediciner för min skull. "Men nu behöver jag inga mediciner, jag klarar mig utan sådant!" Mina släktingar var tvungna att medge att det var sant, och låta mig göra som jag ville. Jag fortsatte, och vår underjordiska rörelse växte i omfattning för varje dag.

Hård administration

Militärjuntan varnade mig för att gå ut på kvällar och nätter. Men jag gjorde det ändå. Jag startade till och med en kvällsskola. Jag gick genom området där det var skottlossning, men blev aldrig träffad. Jag gick till platser där Ordet predikades. Man varnade mig och sa att gerillan skulle ta mig till fånga eller döda mig, och gav mig föreläggande. Men jag lyssnade inte till dem. Jag lyssnade bara till Gud, och fortsatte min verksamhet. Gud välsignade mig när jag undervisade, och människor kom. En gång hade jag beslutat att upphöra, för människorna i min omgivning, särskilt släkten, hotade mig. Då satt jag bara hemma. Men människor kom och knackade på min dörr: "Du måste komma!" De kunde komma vid midnattstid.

Alemnesh fortsatte berätta om sina dramatiska upplevelser under militärjuntan i Etiopien. Förutom den yttre förföljelsen, så uppstod även problem i församlingen. Den splittrades flera gånger, och Alemnesh slutade att gå dit.

- Församlingens administration var hård. I ledningen var ett koteri. En del av dem for till Amerika, andra till Kenya, och de återstående ville leda församlingen utan kärlek. Ingen som vill tjäna sin nästa, kan acceptera detta. Vi är ju Guds barn och ska tjäna Gud och syskonen.

Alemnesh berättade också om hur hon i sitt hem ofta tog emot ensamma, gravida kvinnor som i sitt övergivna tillstånd ville göra abort. Abort är förbjudet i Etiopisk lag, och många samvetslösa läkare och kvacksalvare "hjälp" dem mot rundlig betalning. Men genom Alemnesh vittnesbörd om Livets furste, och hennes sociala hjälpsats för att bereda dessa hjälplösa kvinnor möjlighet att ta emot sin livsfrukt, räddades flera liv för tid och evighet.

Våra läsare har här fått några glimtar från ett mycket dramatiskt livsöde som en fortfarande ung etiopisk kvinna genomlevt. Nu har hon gått in i en mycket annorlunda livsuppgift vid sin svenske makes sida. Annorlunda, men ändå så lika. Ständigt handlar det om att själavärda och vinna människor från mörkrets makt och till Gud.

Sommarrapport Bällsta Missions

Reportage: Ulla Näsholm

Maranataförsamlingen hade sitt kvällsmöte förlagt utomhus. De många flyktingarna som är installerade på Bällsta just nu, satt ivrigt lyssnande till vad som sjöngs och sades. Mötet var på engelska och vittnesbörden tolkades till serbokratiska – ett språk som alla; även de albansktalande kunde förstå, om än med en viss svårighet. Biblar delades ut till dem som ville ha. När man väl förstått att det handlade om att man skulle få biblarna och att det var på deras eget språk, blev det en iver att få tag i någon av dem som delades ut.

Mikael, som var mötesledare, bad om hjälp att läsa ur den albanska bibeln, Joh 3:16 var uppslagen. Då rusade pojken fram till mikrofonen och nöjde sig inte med att bara läsa vers 16, utan fortsatte långt ner i texten.

Det var bara att glömma alla mötesmallar för att kunna nå människor spontant och enkelt. Många barn var närvarande och de levde sig verkligen in i sången. Sångböckerna gav ibland upphov till små konflikthärdar bland de yngre, men så enades man och sjöng med ur samma bok – försökte sjunga både på engelska och svenska. Man klappade händer både under och efter sången.

Lars Gustafsson från Gävle talade

om hur han sökt i olika ideologier för att hitta svaren på tillvarons djupaste och viktigaste frågor. Han trodde sig ha funnit något att kämpa för och hängav sig åt den kommunistiska filosofin. En tid bara, så upptäckte han ihålligheten och bluffen i den lära han trott på och ville fortplantera till andra. Men så fann han svaret i Guds ord – frälsningen förvandlade honom och gav honom ett nytt liv. Om detta vittnade han för de andäktigt lyssnande människorna.

Günther, också han från Gävle vittnade om sin befrielse från drogberoende och mediciner. Också han upplevde frälsning och slutade att distribuera knark till försäljning. Nu talade han om Guds kärlek och hur han förstår frälsa dem som vänder sig till honom. Det var verkligen på allt sätt ett annorlunda möte, med en kraft, bevisning och ett genomslag som inte kan beskrivas.

Flyktingarna på Bällsta kommer från krigets och fasornas platser och de flesta är märkta av vad de upplevt. Särskilt utsatta är givetvis barnen och det kan man märka i det dagliga livet. De är undernärda, infektiöskänsliga och utan distans till omgivningen.

Skolavslutning

Pojken trodde att han fått tag i en boll att leka med. När han räckte ut handen för att gripa tag i bollen exploderade den. Handgranaten sprängde sönder pojkens kropp, fötterna slets av och benen massakrerades i detonationen.

Arne höll tal på Pilgrimsskolans avslutning och nämnde denna händelse. Det som ser så trevligt och lovande ut är i verkligheten något som förstör, lemlästar och orsakar lidande.

Det blev en allvarsam påminnelse om en annan värld än den som var de svenska skolbarnens. Fina och examensklädda satt de nu på skolårets sista dag. Det hölls tal, överlämnades blommor till lärarna – alla de klassiska ingredienserna fanns med och allt verkade så idylliskt och var så trevligt. Nu blev man påmind om en annan

Med hög och ljudlig stämma läste han ur bibeln. Många var samlade och lyssnade spánt och intresserat. En tonårig flyktingpojke, läste Joh 3:16. Sen fortsatte han vidare i texten. Och fortsatte. De albanska flyktingarna lyssnade hungrigt till vad som förmedlades genom bibelordet.

från Center

foto: Thommy Jacobsson

verklighet, som gällde för andra barn. De som inte hade förmånen att bo i ett rikt och välordnat land, där skola och undervisning, hus, hem och trygghet inte är en självklarhet.

Kaffe och glass

En del av flyktingarna kan inte läsa och använder sig av tumavtryck för att signera papper och handlingar. Förhållandena har gjort att många av barnen inte kan läsa och skriva – de har aldrig haft den möjligheten i ett land med krig och oroligheter.

Nu tittade man storögt på de svenska barnen, lyssnade förvånat till sången och upplevde säkerligen att det var högtid och fest. Man flyttade sig lite närmare när det blev fika – kaffe för de vuxna och glass och godis för skolbarnen. Lyckligtvis fanns det mycket glass och det var ju självklart att också bjuda flyktingbarnen.

– Jag förstår inte vad ni säger, men jag förstår att ni har något annorlunda, ett annat liv, en annan kärlek.

På stapplande engelska gjorde en av gästerna den kommentaren till en av syskonen på Bällsta.

Missionen har på ett påtagligt sätt kommit till Bällsta Missionscenter. Albanien som under många år varit stängt för evangelium har nu öppnat gränserna och nu finns människor från detta ateistiska land tillsammans med andra flyktingar. De lyssnade, frågade och iakttog. Det var som om Gud själv planerat och iscensatt alltsammans. Några exempel för att belysa:

Nestor från Ecuador hade kommit till Bällsta för ett år sedan och har nu återvänt till Ryssland efter ytterligare ett besök i Sverige. Han planerar nu att resa tillbaka till sitt land. Det var meningen att han tillsammans med sin ryska fru skulle vara med i sommarkonferensen i Latorp utanför Örebro. Nu är det osäkert om det kan realiseras, pappersexercis och byråkratisk tröghet lägger kanske hinder i vägen. Nestor säger:

– Det ser inte ut som det skulle bli möjligt för oss att vara med i konfe-

rensen. Vi får se vad Gud gör, han tar hand om oss och leder oss det är jag övertygad om.

– Den här gången har jag lärt mig väldigt mycket under vistelsen på Bällsta. Jag har varit mer öppen och kunnat ta emot undervisning på ett annat sätt än tidigare. Syskongemenskapen är värdefull och nu hoppas jag att kontakten upprätthålls, även om vi bor långt från varandra.

Nestor hann introducera sin vän Umberto som kom med färjan Nestor skulle resa med. Umberto är också från Ecuador och har studerat i Ryssland. Nu är han nyfiken på vad Bällsta missionscenter egentligen är och vad det är som har påverkat Nestor så att han lämnat sin ateistiska tro och vänt

sig till Gud och upplevt frälsning i Jesus Kristus.

Umberto är katolik, och mycket vetgirig över vad bibeln har att säga honom. Sin första bibel fick han på Bällsta för någon vecka sedan. Människor med olika bakgrund och från skilda förhållanden leds på förunderliga vägar till församlingen.

Från Latinamerika, Ryssland, f.d. Jugoslavien, Albanien; på de mest skiftande vägar har människor kommit till Bällsta Missionscenter.

Ett fungerande center, en plats där Gud uppenbarar sig. Det sista kapitlet i Apostlagärningarna håller på att skrivas, minuterna innan denna tidsålder avslutas och skördarbetet läggs ner. Maranata – Jesus kommer!

Barnen samlade i musikstudion; barnkassetten ska färdigställas!

För den som öppnar sin bibel och läser Lukas evangeliets första kapitel kommer en värld att öppnas, där han kastas rakt in i en målande och noggrant berättad skildring av händelserna för uppkomsten av sant lärjungaskap.

Man rycks med en gång med av händelserna som berättas sakligt och med betoning på det som faktiskt hänt och hur det hände. Det gör texten händelserik eller till en riktig "action bok" om vi använder dagens språk. Författaren låter oss också få veta att, "Sedan jag grundligt efterforskat allt ända från begynnelsen, beslutit mig för att i följd och ordning skriva därom till dig, ädle Teofilus; så att du kan inse huru tillförlitliga de stycken äro, i vilka du blivit undervisad", vilket ger oss besked om att det här är en noggrant förberedd text där inget lämnats åt slumpen.

Det är kort och gott faktiska händelser vi får ta del av. När han gjort denna inledning tar han oss med direkt in i händelserna för Johannes födelse. Vi får veta att Sakarias var präst "av Abias dagsavdelning". Denne hade

till hustru en av Arons döttrar som hette Elisabeth. De voro båda rättfärdiga inför Gud och vandrade ostraffligt inför alla Herrens bud och stadgar. Men de hade inga barn, ty Elisabeth var ofruktbar; och båda voro de komna till hög ålder. Medan han nu en gång gjorde prästerlig tjänst inför Gud, hände sig vid den övliga lottningen om de prästerliga sysslorna att det tillföll honom att gå in i Herrens tempel och tända rökelsen. Och hela menigheten stod utanför och bad medan rökoffret förrättades.

Då visade sig för honom en Herrens ängel, stående på högra sidan om rökelsealtaret. Och när Sakarias såg honom blev han förskräckt och fruktan föll över honom. Men ängeln sade till honom: "Frukta icke Sakarias; ty din bön är hörd, och din hustru Elisabeth skall föda dig en son och honom skall du giva namnet Johannes. Och han skall bli dig till glädje och fröjd och många skola glädja sig över hans födelse.

Ty han skall bli stor inför Herren. Vin och starka drycker skall han icke dricka, och redan i sin moder liv skall han bli uppfylld av helig ande. Och många av Israels barn skall han omvända till Herren, deras Gud. Han skall gå framför honom i Elias ande och kraft, för att vända fädernas hjärtan till barnen och omvända de ohörsamma till de rättfärdigas sinnelag, så att han skaffar åt Herren ett välberett folk."

Jag vill stanna upp inför den här versen och titta närmare på några saker i den. Det står att Gud vill omvända de ohörsam till de rättfärdigas sinnelag. Det talas här om att omvändas till ett rättfärdigt sinnelag. Vad är ett rättfärdigt sinnelag? Vi läser från Lukas tredje kapitel sjunde vers; "Han sade nu till folket som kom ut för att låta döpa sig av honom; "I huggormars avföda, vem har ingivit eder att söka komma undan den tillståndande vredesdomen? Bären då ock sådan frukt som tillhör bättringen. Och sägen icke vid er själva: "Vi hava ju Abraham till fader, ty jag säger eder att Gud av dessa stenar kan uppväcka barn åt Abraham. Redan är yxan satt till roten på träden; så bliver då vart träd som icke bär god frukt avhugget och kastat i elden."

Det verkar här som folket vill undkomma den tillståndande vredesdomen genom att låta döpa sig utan att för den skull göra sinnesändring. Vad skulle de då göra? Ja, vi läser vidare från vers tio och får besked:

"Och folket frågade honom och sade: Vad skola vi då göra? Han svarade och sade till dem: Den som har två livklädnader, han dele med sig åt den som icke har någon; och den som har matförråd, han göre sammalunda." Vers 12:

"Så kommo ock publikaner för att låta döpa sig, och de sade till honom: "Mästare, vad skola vi göra?" Han svarade dem; "Kräven icke ut mer än vad

som är eder föreskrivet." Också krigsmännen frågade honom och sade: "Vad skola då vi göra?" Han varade dem: "Tilltvingen eder icke penningar av någon genom hot eller på annat otilbörligt sätt, utan låten eder nöja med eder sold". Vers 15:

"Och folket gick där i förbidan och alla undrade i sina hjärtan om Johannes icke till äventyrs vore Messias. Men Johannes tog till orda och sade till dem alla: "Jag döper eder med vatten men den kommer, som är starkare än jag, den vilkens skorem jag icke är värdig att upplösa: han skall döpa eder i helig ande och eld. Han har sin kastskevel i handen, ty han vill nog rensa sin loge och samla in vetet i sin lada; men agnarna skall han bränna upp i en eld som icke utsläckes."

Så förmanade han folket också i många andra stycken och förkunnade evangelium för dem.

Det här är enkel och praktisk undervisning som berör soss alla och den som vill kan ta till sig och göra därefter. Johannes säger: "Den som har två livklädnader, han dele med sig åt den som ingen har." Det behövs inget överflöd för att dela med sig. Det är den som har två, inte tre, fyra eller fem (tänk på änkan och skärven) som uppmanas dela med sig åt den som icke har något. Samma uppmaning riktas till dig som har matförråd.

Jag skulle vilja sammanfatta innebörden av det Johannes säger till detta: Har du mer än du behöver för stunden, dela med dig till den som inget har. Är vi redo till att ta trosteg och ge bort våra favoritbyxor? Eller något annat som vi tycker om, men som vi egentligen inte behöver, utan som hänger i garderoben, "utifall att de skulle behövas någon gång i framtiden?"

Låt oss lyssna till Johannes förmaning och varning: "Han sade nu till folket som kom ut för att låta döpa sig av honom: "I huggormars avföda, vem har ingivit eder att söka komma undan den stundande vredesdomen? Bären då ock sådan frukt som tillhör bättringen. Och sägen icke vid eder själva: "Vi hava ju Abaham till fader", ty jag säger eder att Gud av dessa stelar kan uppväcka barn åt Abraham.

Redan är också yxan satt till roten på träden; så bliver då vart träd som icke bär god frukt avhugget och kastat i elden. Låt oss följa Johannes maning att dela med oss av det lilla vi har, så kommer vi att älska i handling och inte bara i ord.

Efter veropen i Lukas 6 kan vi läsa från vers 27:

"Men till eder som hören mig säger jag; Älsken edra ovänner, gören gott mot dem som hata eder, välsignen dem som förbanna eder, bedjen för dem som förorätta eder. Om någon slår dig på den ena kinden, så håll ock fram den andra åt honom; och om någon tager manteln ifrån dig, så förvägra honom icke heller livklädnaden.

Giv åt var och en som beder dig; och om någon tager ifrån dig vad som är ditt, så kräv det icke igen. Såsom i viljen att människorna skola görä mot

någon gengäld. Då skall eder lön bliva stor och då skolen I vara den Högstes barn; ty han är mild mot de otacksamma och onda. Varen barmhärtiga såsom eder Fader är barmhärtig".

Här ser vi att Jesus uppmanar till ännu större kärlek (vilket innebär ännu större uppoffringar i undervisningen av sina lärjungar, än vad Johannes gjorde, när folket frågade honom om bättringens väg;

"Och om någon tar manteln ifrån dig, så förvägra honom icke heller livklädnaden".

I vers trettio säger han: "Giv åt var och en som beder dig; och om någon tager ifrån dig vad som är ditt, så kräv det icke igen. Såsom i viljen att människorna skola göra mot eder, så skolen I ock göra mot dem"

Jag uppmanas att inte kräva tillbaka då någon tar det som är mitt och

att ge lån utan att hoppas på någon gengäld. "Då skall eder lön bliva stor, och då skolen I vara den Högstes barn; ty han är mild mot de otacksamma och onda. Gör vi detta, så är vi den Högstes barn och bygger vår grund på hälleberget.

Vi avslutar med att läsa Luk. 6:46-49: "Men varför ropen I till mig: 'Herre, Herre', och gören dock icke vad jag säger? Var och en som kommer till mig och hör mina ord och gör efter dem, vem han är lik, det skall jag visa eder. Han är lik en man som ville bygga ett hus, och som då grävde djupt och lade dess grund på hälleberget. När sedan översvämning kom, störtade sig vattenströmmen mot huset, men den förmådde dock icke skaka det, eftersom det var så

väl byggt. Men den som hör och icke gör, han är lik en man som byggde ett hus på blotta jorden, utan att lägga någon grund. Och vattenströmmen störtade sig emot det, och strax föll det samman och det husets fall blev stort.

Låt oss höra på Jesus och sedan göra därefter, så att vi bygger det hus som består. Den som inte gör därefter, bygger också, men hans hus kommer ej att bestå.

Giv oss av din Ande, Gud, så vi förstår Din vilja. Hjälp oss ta till vara på tillfällena som kommer, och hjälp oss ge där behoven verkligen finns. Led oss i tjänsten för dig. I Jesu namn.

eder, så skolen I ock göra mot dem. Om I älsken dem som älska eder, vad tack kunnen I få därför? Också syndare älska dem av vilka de bliva älskade. Och om I gören gott mot dem som göra eder gott, vad , vad tack kunnen I få -därför? Och om I gören gott mot dem som göra eder gott, vad tack kunnen I få därför? Också ssyndare göra ju detsamma. Och om I lånen ått dem av vilka I kunnen hoppas att själva få något, vad tack kunnen I få därför? Också syndare låna ju åt syndare för att få lika igen.

Nej, älsken edra ovänner och gören gott och given lån utan att hoppas på

En förhistorisk strid

Bönen har alltid att göra med en strid. Rätt förstått, är den den avgörande faktorn i en andlig strid. Skådeplatsen för striden är jorden; och avsikten med striden är att avgöra vem som skall hava herraväldet över jorden och dess invånare. Striden sträcker sig tillbaka ända till skapelsens dunkla tid.

Jordens rättmätige Herre är Jesus, Konungens Son. Men det finns en annan furste som gör anspråk på den rätten. Han var en gång dess rätte furste. Men han blev förvunnen till trohetsbrott. Men likt konung Saul efter dennes förkastelse och Davids upphöjande på hans plats, har han gjort och gör ännu sitt bästa att genom kraftansträngningar behålla riket och bortdriva den rätte härskaren.

Den rättmätige Fursten begagnar helt andra medel att återvinna världen till dess första trohetsplikt – nämligen genom övertygande. Han har haft en

hård strid med inkräktaren, och efter en hel rad av segrar vann han slutligen den stora avgörande segern på uppståndelsens morgon.

Det är en egendomlighet i denna strid, som skiljer den från alla andra strider; och det är, att segern är vunnen och den ledande anföraren fullkomligt övervunnen, men striden har likväl icke upphört. Och skälet därtill är ganska anmärkningsvärt – det är Segrarens kärleksfulla ärelystnad att vinna icke blott seger över fienden, utan också seger i människornas hjärtan genom deras fria samtycke. Och så har han med kärlekens underbara visdom och mod lämnat striden öppen, för människornas skull.

Det är en strid mellan andar. Jorden är inkastad i en andarnas atmosfär. Det finns oräkneliga tusental av andeväsen, goda och onda, som trampat jordens yta och fylla dess atmosfär. De äro på ett lysande sätt organisera-

de i två kompakta organisationer.

Människan är en andevarelse med kropp. Hon har en kropp och en själ. Hon är en ande. Hennes verkliga strider äro av andligt slag och försiggå i andevärlden med andra andeväsen.

Satan är också en andevarelse, men utan kropp, utom då han i sin stora list och för att nå sina hemliga, mörka avsikter förskaffar sig kroppslighet i människovarelser.

Den enda kraft, som har något inflytande i den andliga världen är moralisk kraft. Härmed menar jag icke godhet, utan varje kraft, vare sig god eller ond, som icke är av fysisk eller rent av kroppslig natur – denna högre, oändligt mycket högre och väldigare kraft än den blott fysiska. Moralisk kraft är raka motsatsen till fysisk kraft.

Gud begagnar sig i allmänhet icke av den råa, fysiska styrkan. Det finns likväl några undantag från denna regel. Det har funnits rättfärdiga krig – rättfärdiga å ena sidan. Om vi vända oss till bibelns berättelser, så finna vi, att Gud vid trängande nödfall och i ytterliga förhållanden har befallt krig. De nationer, som Israel skulle utrota genom krig, skulle ovillkorligen hava utrotat sig själva genom sina fysiska

Bö

—den avgörande
i en andlig

Vad bön är klargörs i denna artikel som är hämtad ur boken "Bönens kraft", skriven 1913 av S. D. Gordon.

Det är en välgörande och skarp kontrast till den böneundervisning som i dag presenteras på sina

utsvävningar och sin olydnad mot livets lagar. Men en vidsträckt överblick av människosläktet visade ett trängande behov, som krävde hastiga åtgärder. Ock såsom ett undantag, för befordrande av hans plan att frälsa en värld, gav Gud befallning om utrotandet av dessa folk. Den trängande nödvändigheten gör undantag. Det finns en omständighet, under vilken det är rätt att taga människoliv, nämligen när det kan fullkomligt konstateras att Gud, som givit livet och härskar däröver, har så förordnat. Men den klara regeln är, att Gud icke begagnar sig av den fysiska styrkan.

Men i motsats härtill – märk det väl! – är den fysiska styrkan just sakens förnämsta vapen. Lägga härvid märke till två intressanta fakta: Först, att han kan använda den endast när han försäkrat sig om människan som sin bundsförvant, och han använder den då genom henne. Och för det andra, vid användandet därav har han med stor slughet sökt att ombyta skådeplatsen för sin verksamhet. Han vet att i den andliga världen har han inga utsikter att kunna vinna; ja, vad mera är, han är i den världen i grund besejrad. Ty det finns på den motsatta sidan en moralisk kraft, som är större

och mäktigare än någon som han kan befälla över. Renhetens och rättfärdighetens krafter kan han helt enkelt ej motså. Jesus är personifikationen av renhet och rättfärdighet. Det var på denna moraliska grund, i andens sfär, som han vann den stora segern. Under de år han vandrade här på jorden, var han utsatt för sluga och grymma frestelser, ur vilka han utgick såsom segrare med sin renhet och sin rättfärdighet obefläckad.

Att bedja är att kasta in sin andliga personlighet i striden

Bönen är således en andlig kraft. Den har helt och hållet att göra med andliga väsen och andliga krafter. Den betyder, att en människa, en i kropp klädd andevarelse här nere på denna omstridda jord, fasthåller vid kraften av Jesu seger över de onda andarnas store furste och begär, att denna kraft skall utsträckas till vissa särskilda människoliv, vilka ännu befinna sig under fiendens välde.

Bönen antager samma karaktär som den bedjande människans. Hon är en andlig varelse. Bönen blir en andlig kraft. Den är ett framryckande i den andliga världen av hennes andliga personlighet. Emedan den är en andlig kraft, har den vissa egenskaper som tillhöra andliga väsen utan kroppar. Ett okroppsligt andeväsen är icke beroende av rum och avstånd, såsom vi människor äro. Det kan förflytta sig lika fort, som vi tänka. Om jag önskar resa till London, så tager det åtskilliga dagar, innan jag kommer dit; men jag kan tänka mig själv i London hastigare än jag kan uttala dessa orden. Följaktligen kan ett andeväsen förflytta sig lika snabbt, som jag tänker.

Vidare äro andeväsen icke bundna av materiella hinder såsom t. ex. lås eller väggar. Vi, som befinna oss i detta rum, hava alla kommit in genom dörrarna. Vi äro tvungna att komma in antingen genom dörrar eller fönster; men andarna, som äro här och lyssna till oss och vilka vår diskussion just gäller, fråga icke efter några dörrar. De komma in genom väggarna eller taket, ifall de befunnit sig ovanom oss, eljest genom golvet, ifall de råka de befinna sig under oss.

Bönen har samma egenskap som dessa andeväsen, d.v.s. är ej beroende av avstånd eller materiella hinder. Bön, det är att i verkligheten försätta min ande, min verkliga personlighet, till vederbörande plats att där avgöra saker och ting med andra andevarel-

ser. Tex. jag beder dagligen för en man, som bor i en stad vid Atlantiska oceanen och min bön för honom blir riktigt verksam och bestämd, därigenom att jag minns, att varje min bön är en andlig kraft, som ögonblickligen överfar avståndet mellan honom och mig och utan hinder tränger genom murarna till det hus han bebor samt påverkar de andeväsen som omgiva honom och så inverkar den därigenom på hans vilja.

När det för några år sedan blev klart för mig, att min Mästare ännu icke ville hava mig ut på de platser av jorden, där nöden är som störst, var det en stor missräkning för mig. Men sedan jag börjat besinna Herrens visdom och makt i allt vad han gör, kom den tanken för mig, att jag kunde utöva ett bestämt inflytande till förmån för honom i dessa länder. Och såsom många före mig hava gjort, gjorde jag upp ett dagligt schema för mina böner. Det är vissa personer jag nämner vid namn när jag beder, med vissa mellantider. Det gör min tro så enkel och giver mitt hjärta en stor glädje, när jag påminner mig, att varje gång jag framandas en sådan bön, är min ande närvarande där borta, och så står jag i själva verket i Shanghai, i Calcutta och i Tokio, i tur och ordning, nedkallande dit kraften av Jesu seger över den onde fienden till hjälp för de trogna som stå där borta för Guds räkning.

Det är en hård och het strid. Satan är en skicklig härförare och en hårdnackad motståndare. Han nekar bestämt att erkänna sig slagen förr än han är därtill tvungen. Det är för honom en strid på liv och död. Hur besynnerligt och kanske t.o.m. orimligt det än må synas, hoppas han synbarligen fortfarande att vinna. Men kände vi till allt, som försiggår i världen, skulle vi finna det mindre besynnerligt, emedan här finnas många faktorer, som medverka på hans sida. I denna värld finns alldeles visst mycket, som är sådant, att vi väl förstå, att det ger honom anledning att hysa sådana förväntningar. Bön är att fasthålla vid Jesu seger, så att fienden tillbakadrives på varje plats, i varje hjärta och i varje förhållande, som vår bön berör.

Fienden giver vika endast när han tvingas därtill. Han släpper blott det, som tages ifrån honom. Därför måste fältet tagas steg för steg. Bönen måste vara bestämd. Han viker blott då han blir tvingad därtill. Därför måste bönen vara uthållig. Han förnyar beständigt sina anfall, därför måste vi hålla det intagna området mot honom i Se-

Men nde faktorn rid

håll. Det handlar där mest om bättre komfort eller större framgång.

Denna text är mycket aktuell och angelägen – ta del av undervisningen om bönen med utgångspunkt från bibeln!

grarens namn. Detta hjälper oss att förstå, varför vi måste hålla på att bedja även sedan vi fått full visshet om resultaten, ja, även sedan direkta resultat kommit till synes, och till och med sedan de huvudsakliga resultaten börjat visa sig.

Att ge Gud ett nytt

fotfäste

Segrarens bäste bundsförvant i denna strid är den människa, som, medan hon är här nere på stridsfältet, ställer sig i full livsgemenskap med sin segrande Frälsare och oupphörligt, i uthållig tro gör anspråk på segern i Jesu namn. Hon är bland människorna den enda fienden, som satan icke kan motstå. Hon är en oemotståndlig andlig kraft i den andliga världen. Satan tvingas att ge vika för henne. Vi äro så vana att i historien se segrar vunna endast medelst styrkan, den fysiska styrkan, att det är svårt för oss att fatta att moralisk kraft nedgör fienden så som ingen annan kraft förmår det.

Se på demonerna, som omtalas i evangelierna och i våra dagar i Kina, huru de tydligt emot sin egen vilja och oaktat den bittraste strid från deras sida, tvingades att erkänna sig slagna och till och med att begära ynnestbevis av besegraren. Berättelser från det personliga kristliga tjänandet ge de mest underbara exempel på huru det häftigaste motstånd blivit fullkomligt kuvat och enskilda människor helt och hållet förändrade genom en sådan inverkan.

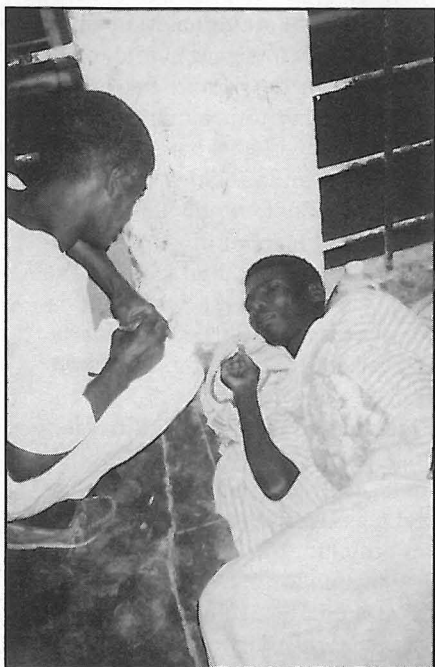
Kanske vi med våra ögon se andeväsenden och andliga strider, skulle vi se fiendens beständiga nederlag vid otaliga atillfällen just på grund av den ihärdiga bönen från någon, vars hela andliga liv står i förbund med Jesus. Varje gång en sådan människa beder, vajar Jesu Kristi blodröda fana över satans huvud. Varje sådan människa, som av fri vilja överlämnar sig åt Gud, och hängiver sig till bön, ger åt Gud på det omstridda området en ny plats, där han kan uppressa sitt segerbanér.

Japanerna stredo i veckor för att vinna fotfäste på Port-Arthur - halvön, de stredo t.o.m. sedan deras sjösegrar gjort Ryssland oskadligt till havs. Det var ett ovanligt skådespel att bevittna, huru svårt det var att komma i land även efter sådana segrar. Men med en bulldoggs envishet kämpade Japan för att få ett fotfäste. Ingenting kunde göras förrän detta var vunnet.

Bön det betyder, att en människa ger Gud ett nytt fotfäste på denna omstridda jord. En bedjande människa, som står i full viljeöverensstämmelse med Gud och beder, uthålligt beder, den människan är Guds fotfäste på fiendens mark. Den människa som helt överlämnar sig åt Gud, ger honom så att säga ett nytt huvudkvarter på stridsfältet, varifrån han kan föra striden vidare. Och den helige Ande i den människan, på den nya platsen skall fordra fiendens tillbakavikande i Jesu, Segrarens namn. Detta är bön. Skola vi icke, var och en av oss, söka att föröka dessa Guds fotfästen på denna hans förlorade jord!

PRENUMERERA NU!
VILDA NATTSROPPET
BOX 20134 16102 BROMMA

Stöd fångelsemissionen i Santo Domingo!

Comunidad Maranata erbjuder läkarhjälp till fångelset Victoria, som är klassat som katastrofområde.

300 patienter behandlades vid senaste läkarmottagningen och det som nu behövs är antibiotika, parasitmedel och vitaminer.

10:- är kostnaden för mediciner till EN av internerna.

DITT BIDRAG KAN RÄDDA LIV!

Pg. 44 10 05 — 6 förmedlar Din gåva!

Maranatafolkets

SOMMAR KONFERENS

'92

Medverkande: ARNE IMSEN, Jan-Egil Hafsahl, Gunno Andersson, Folke Jacobsson, Hans Lindelöw, Robin Widén, Berno Widén, Märta Strömmare, Fred Örtegren, Ulla Näsholm tillsammans med vittnen och sångare från när och fjärran!

*Möten dagligen
11.00, 15.00 o 19.00*

18-26 JULI

**PÅ HUMLEGÅRDEN,
LATORP**

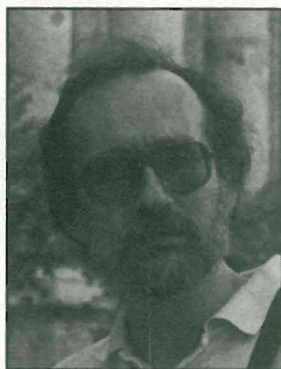
13 KM VÄSTER OM ÖREBRO

För vidare inf. tel. 019/96472

Huvudtalare:

Arne Imsen

**Jan-Egil
Hafsahl**

**Gunno
Andersson**

**Folke
Jacobsson**

INFÖR JESU

TILLKOMMELSE

LEDAREN

fortsättning från sid 5

nadsekonomi eller planhushållning, vare sig i kapitalistisk eller socialistisk tappning. Utifrån helt andra värderingar än ekonomi, politik eller kultur, har församlingen intagit en principiell ståndpunkt, och är okänslig för konjunktursvängningarna. Församlingen nödgas konstatera förhållandena utan att bekämpa dem.

Om vi läser bibeln ser vi att det ateistiska, totalitära systemet är förutsagt i bibeln. Vi har förebilderna i Daniels bok, där vi möter världsriken under olika symboler och förebilder. Kommunismen, vars plötsliga och snabba sammanbrott blev verklighet inför en bestört mänsklighet, gör det möjligt för det gamla romarriket att uppstå och ta synlig gestalt. Den hade i sig den mest ogudaktiga tanke som någon människohjärna kunnat uppfinna, nämligen folksuveränitetstanken. Bara genom den tanken är hela socialismen avslöjad som guds- och människofientlig. Vi måste bli medvetna om att detta ateistiska system måste upplösas fullständigt och försvinna för att avlösas av ett religiöst system som till sin karaktär blir mer totalitärt än socialismen någon gång hann bli. Detta är de stora linjerna i det profetiska budskapet i Daniels bok, då det gäller nationerna och deras relationer till församlingen.

Kampen som församlingen nu leds in i, är inte en kamp mot ateismen, utan en kamp mot religion, och i spetsen för den kampen går den katolska kyrkan. I den yttersta tiden, ska vi göra den erfarenheten att detta totalitära, religiösa system inte kommer att sakna någonting av det människan längtar efter. Under, tecken och utomordentliga manifestationer – allt kommer att finnas med. Det är den skenbara gudsfruktan – vad som saknas är frälsningsmedlen. Man vill inte tala om blodet, och vill inte veta av korsets kraft.

Det totalitära systemet som församlingen kommer att möta, representerar det mest förföriska, vilseledande och pockande som mänskligheten någon gång har mött. EG är ett led i processen att förena mänskligheten, och har en enorm betydelse att främja mänsklighetens strävan mot den makt och härlighet den ästundar. Människan försöker egensinnigt forcera de gränser Gud har satt, och skapa andra gränser som innebär nya maktkonstellationer, så att överhet blir stat och stat blir världsrrike.

Överheten är förordnad av Gud, men den är på väg att bli vilddjur när den förvandlas till stat. Bibeln talar

om överhet, men aldrig om stat, det är människans påfund, en konstruktion som hon skapat för att befästa sin makt. I alla former, antingen den är kapitalistisk eller socialistisk är staten ett hot för människans frihet. Gud har förordnat om överheten, och dess övergripande uppgift är att genom sin myndighet lotsa människor till Gud. Staten driver människan från Gud och blir själv Gud.

överheten och svärdet hör ihop, för genom svärdet ska människan bli medveten om sin begränsning, men det är ödesdigert när överheten blir stat – första steget mot vilddjursvälde. Då staten integreras med andra stater och blir en kombination av riken ser vi ett världsrrike ta form. Då säger bibeln, träder vildjuret fram.

Den utveckligen kan vi inte hindra, men vi kan vara ljus och salt i tiden. Församlingen betyder mera än valmanskårer och politiska maktinstrument; församlingen avstår från partipolitiska val, men den börjar bedja. "Såsom ett lamm fördes han bort för att slaktas", står det om Jesus. Där har vi förebilden. Församlingen träder inte upp med världsliga vapen och krav, den vinner inte seger genom att kämpa för sina rättigheter.

Likheter med romarriket är slående i den tid vi nu lever. Hur uppträdde den kristna församlingen i den miljön? Man räknade de kristna som gudlösa och ateister – människor utan religion. Man skyddade religionen ändå dithän att man var redo att utrota de första kristna därför att de var anti-religiösa. Mänskligheten är på väg dit nu – till ett världsrrike med pluralism och synkretism.

EG är förutsagt i bibeln. Församlingens utrustning och möjligheter finns också beskrivna där. Låt oss hålla oss till Ordet och vad det visar oss. Utan att ta upp någon kamp mot världsherraväldet säger församlingen nej. Det är en del av det världsrrike och herravälde som så småningom kommer att kulminera i det antikristliga riket och vi förstår att EG inte är Kristi rike. Det är en förberedelse för, eller kanske en slutprodukt i den process som började i urkristen tid.

"Eftersom nu allt detta sålunda går till sin upplösning, hurudana bören icke I då vara i helig vandel och gudsfruktan, medan I förbiden och påskynden Guds dags tillkommelse, varigenom himlar skola upplösas av eld, och himlakroppar smälta av hetta! Men 'nya himlar och en ny jord' där rättfärdighet bor, förbida vi efter hans löfte." (2 Petr. 3:11–13)

NYHET!

NY LIVE- INSPELNING

från

Bällsta MissionsCenter

JESUS förlöste min sjel!

Med Arne Imsen, Mikael
o. Susanne Eliasson och
hela församlingen.

60:-

Beställ från

Bällsta MissionsCenter
Box 20134
161 02 Bromma

Lyssna på Radio Maranata

Radio Maranata Stockholm
08/627 55 55

Stockholms City, 88,0 MHz

Sönd–Tors 8.00–8.30

Månd 18.00–19.00

Onsd 19.00–20.00

Järva, 91,1 MHz

Månd–Tors 8.00–8.30

Fred 19.00–21.00

Sönd 9.00–10.00

Radio Maranata Örebro
019/964 72

95.3 MHz

Tisdagar 20.15–21.15

Torsdag, Lördag 20.00–21.00

Pilgrimsskolans föräldrar och lärare inbjuder till

SKOLKONFERENS

19–23 AUG PÅ BÄLLSTA MISSIONSCENTER

*Föredrag – Seminarier – Bibelstudier
– Speciella samlingar för barnen –*

- DEN NYA SKOLFORMEN
- EVOLUTIONSLÄRAN OCH DESS
KONSEKVENSER
- FÖRSAMLINGEN OCH BARNEN

Docent Berndt Lindberg och fil. mag. Fred Örtegren kommer att
tillsammans med Arne Imsen svara för undervisningen.
För vidare information, ring 08/627 55 55

NY BARNKASSETT FRÅN
BÄLLSTA MISSIONSCENTER!

Äntligen kommer en ny kasset med spontan och härlig sång från de lite
yngre syskonen på Bällsta MissionsCenter.
Den är inspelad i vår egen musikstudio som nu är i full gång igen.
12 sånger blev det, alla ett underbart prov på att barnen själva inte tröttnat
på de traditionella "barnsångerna"!

Beställ redan nu! Kassetten är
inte riktigt färdig, men beställ gärna nu så skickar vi

55:–

den inom kort.
Ring 08/627 55 55 eller skriv till Bällsta
MissionsCenter Box 20134 161 02 Bromma

KOMMER SNART!

Se På Jesus!

Det var Herren själv som sände giftiga ormar bland folket, vilka dödade många, när Guds folk var otåliga och knorrade under ökenvandringen. Men när folket kom till besinning och erkände sin synd mot Herren och hans tjänare Mose, beredde han också frälsning. Var och en som såg på kopparormen blev vid liv, enligt Guds ord.

Vi som lever i de yttersta dagarna, då vår själafiende fått makt att föra krig mot de heliga och att övervinna dem, blir utsatta för svårigheter och förvillelser. Enligt Jesu egna ord kommer de att leda till svåra motsättningar. Vi har en enda chans att bli bevarade: Se på Jesus!

Du kanske hör till dem som en gång upplevde och bejakade kallelsen att gå utanför lägret och bära Jesu smälek. Bed Gud om nåd att få Kalebs och Josuas ande, för att även få fullfölja mot målet att komma in i löfteslandet och inte gå under som tusentals gjort. Det gäller att vara försonad med Gud och sin medvandrare och följa Lammet vart det går, ta korset på, även om det kostar. Han är den som ger oss kraft därtill när vi vill gå i tro och lydnad. Gud välsigne dig att se på Jesus.

Maranatahälsningar med Joh 3;14–15

Agneta Orellana

Jag önskar

☐ Få Midnattsropet GRATIS tillsänt

☐ Ändra min adress

☐ Stödprenumerera med kr .....
(Inbetalas på postgiro 48 64 65–8)

Ny adress (vid adressändring):

Namn: _____

Namn: _____

Bostad: _____

Bostad: _____

Postnr: _____

Postnr: _____

Adress: _____

Adress: _____

Tel: _____

Tel: _____

Sänd kupongen till MIDNATTSROPET, Box 20134, 161 02 BROMMA